Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1677 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 17 septembrie 1954

Tineri și tinere!

Fiți în primele rînduri în întrecerea socialistă pornită în cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Descoperiți și puneți în valoare imensele rezerve interne ale întreprinderilor voastre, folosiți toate mijloacele pentru sporirea productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor!

Un însemnat prilej de îmbunătățire a muncii de învățătură

ÎN FAȚA ELEVILOR ȘI STUDENȚILOR stau sarcini mari și de răspundere. Ei trebuie să se pregătească temeinic în școală și facultate, pentru a corespunde cerințelor tot mai mari ale poporului nostru, care așteaptă să primească în fiecare an, promoții noi de cadre de specialiști cu o tot mai înaltă calificare.

Sînt mulți elevi și studenți care au dovedit interes pentru învățătură obținînd în anul trecut calificative ridicate, iar rolul organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți, în antrenarea elevilor și studenților la învățătură, a crescut.

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. și lucrările Conferinței pe țară a U.T.M., au arătat însă că organizațiile U.T.M. din școli și facultăți și-au desfășurat activitatea la un nivel necorespunzător, fapt care a avut ca o consecință directă, obținerea unor rezultate slabe la învățătură, iar pregătirea ideologică și politică a elevilor și studenților să fie nesatisfăcătoare.

De aceea alegerea organelor conducătoare U.T.M. în școli și facultăți, organe care trebuie să asigure traducerea în viață a sarcinilor ce au fost puse în fața organizațiilor U.T.M. de către Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și de Conferința pe țară a U.T.M. se va face anul acesta din primele săptămîni de școală.

Avînd la bază aceste documente importante, organizațiile U.T.M. din școli și facultăți își vor putea analiza cu seriozitate întreaga lor activitate, iar adunările generale de alegeri vor fi astfel un prilej de cotitură în viața lor. Pentru a-și atinge scopul, adunările generale de alegeri trebuiesc bine pregătite, iar desfășurarea lor să fie la nivelul corespunzător.

Experiența de anul trecut a arătat că lipsurile în pregătirea și desfășurarea alegerilor organelor conducătoare U. T. M. s-au răsfrînt direct asupra muncii de învățătură a elevilor, asupra educației lor.

In multe organizații de bază U. T. M. din școli și facultăți alegerile s-au desfășurat formal. Dările de seamă au fost făcute ca o trecere în revistă, superficială, mai mult cifrică a realizărilor și lipsurilor, fără să constituie o analiză temeinică a întregii activități a utemiștilor și a controlului organizațiilor U.T.M., analiză din care să reiasă lipsurile și cauzele acestora pentru a se putea lua măsuri concrete de îmbunătățirea muncii. In unele organizații U.T.M. au fost aleși în organele conducătoare oamenii la voia întîmplării. Urmarea a fost că dintre cei aleși unii n-au corespuns sarcinilor, au fost doar cu numele în organele de conducere U.T.M., așa cum au fost membrii biroului anului I al Facultății de Zootehnie din București.

Există toate posibilitățile pentru ca alegerile organelor conducătoare în anul acesta să se desfășoare la un nivel corespunzător. Toată atenția trebuie îndreptată însă pentru a le pregăti așa cum trebuie.

Pentru ca programarea alegerilor să nu împiedice desfășurarea cursurilor și să supraîncarce pe elevi și studenți, răpindu-le timpul necesar studiului, este nevoie ca în colaborare cu conducerile școlilor și institutelor, sub conducerea organizațiilor de partid, să se alcătuiască cu multă atenție un plan de desfășurare.

Adunările generale U.T.M trebuie să fie un mijloc puternic de educație comunistă a tineretului. Aceasta se poate spune mai ales despre adunările de dări de seamă și alegeri în care se face bilanțul întregii munci a utemiștilor, se verifică calitatea muncii celor care au fost în organele conducătoare, și se iau măsuri pentru îmbunătățirea activității lor. De aceea ca o preocupare principală a cadrelor de conducere trebuie să fie pregătirea dării de seamă .Trebuie asigurat ca aceste dări de seamă să fie alcătuite sub directa îndrumare a organizațiilor de partid.

Darea de seamă să dezbată cu temeinicie problemele pregătirii profesionale a utemiștilor și contribuția organizațiilor U.T.M. la această pregătire. Să se analizeze în spirit critic și autocritic care a fost rolul organizațiilor U.T.M. în îndrumarea studiului individual, temeinic, zi de zi, al elevilor și studenților, de asemenea în îndrumarea acestora pentru a lega cunoștințele însușite de viață, de practica construirii socialismului.

Un loc de frunte să ocupe în darea de seamă problema educației comuniste. Trebuie vorbit însă despre realizarea prin muncă a educației comuniste a elevilor și studenților și nu numai prin conferințe și prelucrări. Să se arate: au reușit organizațiile U.T.M. din școli și facultăți să formeze în rîndul elevilor și studenților o atitudine nouă față de învățătură, pentru însușirea creatoare a materiilor? Au luptat cu destulă tărie pentru stîrpirea din rîndul tineretului studios a manifestărilor învechite ale moralei burgheze, a necinstei, lenei, huliganismului?

Intocmirea unei asemenea dări de seamă care să vorbească despre munca utemiștilor, despre rezultatele, lipsurile și cauzele lor, va crea o bază de discuții, va stimula desfășurarea criticii și autocriticii principiale și îi va îndemna pe utemiști să facă propuneri prețioase pentru viitoarea activitate a organizațiilor U.T.M .

La adunări vor participa desigur tovarăși din conducerile școlilor și institutelor, profesori membri de partid, care vor critica lipsurile organizațiilor U.T.M și vor face propuneri interesante. Criticile și propunerile lor, precum și cele ale utemiștilor, trebuiesc ascultate cu atenție și pe baza lor să fie întocmite hotărîri reale care să poată fi îndeplinite.

Utemiștii vor alege în aceste adunări pe acei care vor conduce și controla transpunerea în viață a acestor hotărîri. Să veghem însă ca aceștia să fie aleși din rîndul utemiștilor fruntași la învățătură, al profesorilor și asistenților U.T.M.-iști, a celor care duc o bogată activitate socială, sînt combativi și doresc să muncească. Acei care fac propuneri să fie principiali, să nu propună pentru a face parte din organele conducătoare oameni slab pregătiți profesional, fără prestigiu în fața elevilor și studenților, oameni „blînzi" care nu supără pe nimeni cu critica, nu sînt supărați de nimeni, tac și observă fără a lua poziție față de lipsurile ce se manifestă, sau care să fie onorific membri ai comitetelor organizațiilor U.T.M. Alegerile să fie un prilej de serioasă analiză a activității fiecăruia din cei propuși, de a le arăta lipsurile lor și ceea ce așteaptă utemiștii de la ei. Numai alegerea unor utemiști buni în organele conducătoare U.T.M., iubiți și respectați de masa de elevi și studenți, va putea ridica pe o treaptă superioară activitatea organizațiilor U.T.M.

Mulți dintre cei aleși vor fi noi în organele alese și trebuie să fie instruiți de comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. pentru ca să vadă de la început ce este principal în munca lor, încotro trebuie să-și îndrepte în primul rînd atenția. Nu se va putea face însă acest lucru dacă nu se va studia și nu se va ține seamă de toate problemele ce s-au ridicat în adunările de alegeri și mai ales de lipsurile care s-au manifestat în trecut în activitatea elevilor și studenților.

Anul acesta trebuie să fie un an de cotitură în viața organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți, pentru ca bilanțul sfîrșitului de an școlar, să fie un bilanț de succese pe tărîmul pregătirii profesionale, ideologice și politice a tineretului studios. Cotitura trebuie să fie începută tocmai de la aceste adunări de dări de seamă și alegeri.

Plecarea grupului de artiști sovietici

Grupul de artiști sovietici care a vizitat țara noastră cu prilejul zilei de 23 August, prezentînd numeroase concerte, a părăsit Capitala.

Joi dimineața au plecat cu avionul, înapoindu-se în patrie, V. A. Vlasov, compozitor, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., conducătorul grupului, dirijorul T. Z. Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjeană, laureat al Premiului Stalin, pianistul Viktor Merjanov, laureat al Concursului unional și al celui de al IV-lea Concurs internațional „Chopin" de la Varșovia, violonistul Iulian Sitkovețki, laureat al Concursului unional și al concursurilor internaționale de la Varșovia și Praga, violistul Rudolf Barșai, laureat al Concursului internațional de la Budapesta, violoncelistul Iakov Slobodkin, laureat al Concursului unional și al Concursului internațional de la Praga, violonistul Anton Șarcev, laureat al Concursului internațional de la Praga și Alexandr Dediuhin, pianist acompaniator.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții sovietici au fost călduros salutați la plecare de tovarășii Pavel Țugui, locțiitor al ministrului Culturii, Matei Socor, maestru emerit al artei din R.P.R., și vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., directorul Filarmonicii de Stat, Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., directorul Teatrului de Operă și Balet din București, și numeroși alți oameni de artă și cultură.

A fost de față D. E. Belov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

De asemenea, zilele trecute au părăsit Capitala soliștii Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., laureată a Concursului unional și a Concursului internațional de la Budapesta, Evghenii Belov, laureat al Concursului internațional de la Praga, Valentina Maximova, solistă a Teatrului Academic de Operă și Balet „Kirov" din Leningrad, laureată a Concursului internațional de la Berlin, precum și Vera Vladimirova, pianist acompaniator.

(Agerpres)

In întrecere — angajamente sporite

Exemplul muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din întreprinderile din regiunea Stalin care au semnat scrisoarea colectivă mobilizatoare la întrecere în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a însuflețit odată cu toți oamenii muncii și pe tineretul din țara noastră. Tineretul nostru muncitor alături de muncitorii vîrstnici se pregătește să întîmpine sărbătorește aceste mărețe evenimente.

In aceste zile au loc în întreprinderi consfătuiri în care tinerii dezbat pe larg problemele de producție și stabilesc angajamentele ce vor fi luate în mitingurile ce vor avea loc, sînt scoase la iveală noi posibilități de sporire a producției și productivității muncii, de îmbunătățire a calității produselor și de realizare a cît mai însemnate economii, de reducere a prețului de cost al produselor.

Rezultatele consfătuirii

Scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din unele întreprinderi din regiunea Stalin, prin care cheamă la întrecere socialistă întreprinderile din țară, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a găsit un larg răsunet în rîndurile muncitorilor de la uzinele „Semănătoarea" din Capitală.

In consfătuirea comună a grupelor sindicale nr. 3 și 4, care a avut loc în secția montat, rodat și recepționat secerători-legători, s-a manifestat vădit dorința muncitorilor de aici de a spori succesele lor de pînă acum.

Luînd cunoștință de sarcina de plan ce revine uzinei „Semănătoarea" privind secerătorile-legători, că pe luna octombrie vor trebui furnizate cu 5 secerători-legători mai mult față de sarcina de plan din luna septembrie, numeroși muncitori vîrstnici și tineri, prin discuțiile purtate au propus însemnate măsuri tehnico-organizatorice care fiind duse la îndeplinire vor duce la realizarea în cele mai bune condițiuni a sarcinilor de plan, luîndu-și în același timp prețioase angajamente. Astfel, utemiștii Sibianu Dumitru, responsabilul brigăzii utemiste de calitate nr. 1, Jalbă Dumitru, responsabilul brigăzii utemiste nr. 2, și tovarășul Panait Spiridon, responsabilul brigăzii nr. 4, s-au angajat, în numele brigăzilor lor, să realizeze cu două zile mai devreme sarcinile de plan ce le revin pe lunile septembrie și octombrie.

Printre cele mai de seamă măsuri tehnico - organizatorice propuse s-a stabilit să se repare diverse scule mecanice printre care și două mașini minunate de găurit ce funcționează cu aer comprimat, să fie îmbunătățită aprovizionarea secției cu piese ca: șuruburi, piulițe, șaibe, buloane etc. să se treacă la filetarea buloanelor și a piulițelor pentru ansamble chiar în atelier. În acest sens s-a propus să fie numiți cîțiva tovarăși care să răspundă direct de realizarea acestei sarcini. De asemenea s-a propus să se asigure mijloace de transport și să se repare făgașele din pardoseala atelierului.

Muncitorii vîrstnici și tineri al acestei secții sînt hotărîți să contribuie la realizarea cu cinste a angajamentelor ce vor fi luate de întreg colectivul uzinei în cinstea mărețelor evenimente ce se apropie.

Piese de schimb pentru mașinile agricole

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru **Pulu Nicolae**).

Vestea chemării la întrecere socialistă lansată prin scrisoarea colectivă a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din unele întreprinderi din regiunea Stalin, pentru a întîmpina cu noi succese în producție cel de al II-lea Congres al P.M.R. și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a pătruns în toate sectoarele de activitate de la întreprinderea fruntașă pe țară „I. C. Frimu"-Sinaia, care produce piese de schimb necesare tractoarelor și mașinilor.

Colectivul din uzina „I. C. Frimu", sub îndrumarea permanentă a comitetului de partid și cu sprijinul direcției, răspunde scrisorii colective din regiunea Stalin și se angajează ca în cinstea acestor două evenimente mărețe să producă pînă la 30 octombrie 70 tone pompe-injecție și piese de schimb pentru tractorul K.D. și I.A.R. peste plan, realizînd astfel 95 la sută din planul de producție anual.

Tot la această dată uzina va produce piese pentru agricultură în contul zilei de 10 decembrie, făcînd ca producția globală pe 1954 să fie realizată la 25 noiembrie. Productivitatea muncii va crește cu 6 la sută, iar prețul de cost se va reduce cu 4 la sută față de cifra planificată.

Ei s-au angajat ca pînă la aceeași dată să realizeze economii prin folosirea justă a materiei prime și recuperarea de materiale feroase în valoare de 820.000 lei, și totodată să pună în fabricație 4 noi sortimente de produse de larg consum.

Pentru a contribui din plin la îndeplinirea campaniei agricole de toamnă ei vor sprijini din toate punctele de vedere și în mod efectiv G.A.S.-Răducești pe care o patronează.

In vederea asigurării îndeplinirii angajamentelor luate, ei vor construi dispozitive speciale pentru controlul pistonașelor și elemenților la pompele de motorină, precum și un aparat pentru reglajul funcționării acestor pompe.

Mai multe laminate

În după amiaza zilei de 16 septembrie laminatorilor Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara li s-a decernat Steagul roșu de producție de colectiv fruntaș pe ramură al Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini, ca prețuire a muncii lor rodnice depusă în cursul semestrului I al anului 1954.

Organizarea temeinică a întrecerii socialiste, aplicarea unor metode sovietice de muncă și aportul adus de tehnicieni la dezvoltarea mișcării inovațiilor au făcut ca laminatorii să-și îndeplinească în această perioadă planul de producție în proporție de 115,68 la sută. Totodată productivitatea muncii pe secție a crescut cu 35,25 la sută, iar prețul de cost al produselor a fost redus cu 2,8 la sută.

Cu prilejul decernării Steagului roșu de producție, colectivul de laminatori al Combinatului „Gheorghe Gheorghiu-Dej" a răspuns la chemarea lansată de muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii celor 12 întreprinderi din regiunea Stalin în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Printre altele ei s-au angajat ca în ziua de 30 octombrie să dea laminate în contul zilei de 18 noiembrie, să ridice productivitatea muncii cu încă 4 la sută, și să realizeze economii de 200.000 lei.

Brigada va fi în primele rînduri

Citind scrisoarea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din unele întreprinderi ale regiunii Stalin vezi încă odată dragostea și devotamentul de care se bucură în rîndurile celor ce muncesc regimul nostru democrat-popular. Ne sînt dragi cele două evenimente ce le vom sărbători în curînd. Și este natural să fie așa. Cui, dacă nu partidului nostru, să-i fim recunoscători de viața îmbelșugată pe care o trăim? Se înțelege deci de ce oamenii muncii din țara noastră întîmpină evenimentele dragi cu noi succese în muncă.

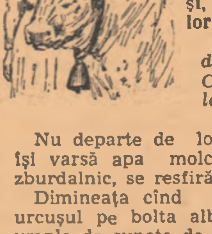
În anul acesta, la 30 octombrie, are loc cel de al II-lea Congres al P.M.R. Și cum în acești ani ne-am obișnuit să întîmpinăm cum se cuvine un oaspete drag, celui de al II-lea Congres al P.M.R. și celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie oamenii muncii le închină succesele viitoare. În fiecare angajament din scrisoarea colectivă publicată în ziare, se vede dorința celor ce muncesc pentru a contribui din plin la înflorirea patriei. Se vede aici dorința constructorilor de tractoare de la uzinele „Ernst Thälman", a petroliștilor de la rafinăria nr. 9, a textiliștilor de la fabrica „Libertatea"-Sibiu, a constructorilor de la întreprinderea 504, a ceferiștilor de la atelierele de automotoare din Orașul Stalin.

Sînt tînăr cazangiu. În cinstea zilei de 23 August brigada utemistă pe care o conduc a obținut rezultate însemnate în întrecere. De această dată însă realizările obținute atunci îmi par mici. Sîntem 22 de tineri brigadieri capabili de a realiza fapte însemnate. Pentru aceasta, celui de al II-lea Congres al P.M.R. și celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie le închinăm cele 180 procente zilnice care ne-am angajat să le obținem pînă la 30 octombrie. Nu au ce căuta în rîndurile brigăzii noastre rebuturile. Cutiile de foc de la cazanele locomotivelor pe care le vom lucra vor fi numai de calitate bună. Despre absențele, cazurile de indisciplină, despre risipă de materiale nu se va putea vorbi în brigada noastră. Cu toții vom munci din ce în ce mai bine cinstind prin fapte mărețele evenimente.

GHEORGHE NEAGU
responsabilul brigăzii utemiste de la secția cazangerie a Complexului C.F.R.-„Grivița Roșie"

DRUMEȚIND PE VALEA ALMAȘULUI

(I). ZOOTEHNISTA DIN JIBOU

„Să se considere ca o sarcină de mare importanță lichidarea rămînerii în urmă a dezvoltării creșterii animalelor și, în special, a vacilor..."

(Din Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al P.M.R.)

Nu departe de locul unde Almașul își varsă apa molcomă în Someșul zburdalnic, se resfiră căsuțele Jiboului.

Dimineața cînd soarele își începe urcușul pe bolta albastră, comuna se umple de sunete de talangă. Vacile cu șolduri late pășesc domol, tăurașii cu coarnele ascuțite sînt tare neastîmpărați, iar viței cu botul roz mugind sfîșietor își caută mamele. Pe șosea colbul se ridică în nor către cer. Merg vitele spre pășuni, vitele neasemuit de frumoase, de rasă Siementhal, mîndria jibouienilor.

În dimineața asta de septembrie, o fată scundă, oacheșă, stă în fața sfatului popular, cu valiza așezată la picioare. Își duce mîna streașină la ochi, cătînd spre alaiul ce se apropie.

Etelka Pataki primise ieri dispozițiunea scrisă în mînă. E mutată la Huedin. O fi nevoie acolo de o zootehnistă. În primul moment s-a bucurat, va fi mai aproape de casă, o va vedea mai des pe mama. Dar apoi gîndurile au început să se hărțuiască în capul ei.

...Venise aici anul trecut, direct de la Școala medie zootehnică din Carei. Etelka și-a îndrăgit meseria chiar la școală, că doar patru ani numai zootehnie a învățat. Dar, aici la Jibou, aici a simțit într-adevăr că viața ei e pe veci legată de munca grea și frumoasă a zootehniei.

Cînd a venit la Jibou și a văzut vacile Siementhal, cu ugere cît două vedre, nici n-a crezut că sînt vite așa frumoase pe la noi. Se simțea cea mai norocoasă din toată promoția anului 1953 că tocmai ea, Etelka Pataki, a fost trimisă la Jibou să aibă grijă de vacile despre care a mers vestea în toată țara.

Erau desigur și multe necazuri. Nu toți oamenii își îngrijeau vacile așa cum învățase ea la școală, ci după cum apucaseră de la strămoși. În raion există 33 stațiuni de montă. Drumurile sînt grele pe valea Almașului, cîte odată pe jos, cu căruța, cu ce găsea, se ducea să vadă cum merg treburile la stațiunile de montă. Apoi du-te pe la oamenii care au vacile slabe și vorbește-le cum trebuie să fie amestecul hranei, ca să dea lapte mult. Unii o primeau neîncrezători.

—Lasă domnișoară, că știu eu rostul la vaci nu trebuie să mă dăscălești dumneata.

Îl rușina pe om, îi spunea că e și rușinea raionului dacă sînt vaci de rasă Siementhal slabe și dau lapte puțin.

Anul trecut au înființat chiar la centrul raional, la Jibou, o stațiune de însămînțări artificiale. Au pregătit frumos stațiunea cu laborator, cu grajduri pentru tauri și toate cele necesare. Au vopsit chiar cu litere de o șchioapă un citat. „În perioada de reconstrucție, tehnica hotărăște totul". Etelka s-a gîndit că acest citat ar merge și pentru o fabrică mare de motoare, dar e tare bine că s-a ajuns acolo ca și la vaci tehnica să fie hotărîtoare.

Ei, stațiunea era gata și aștepta să vie oamenii cu vacile la monta aceasta ciudată, artificială. Dar n-a venit nimeni. Sătenii ziceau că așa nu va făta niciodată vaca, un vițel întreg.

Și dute pe la porțile oamenilor, explică-le cum vine cu însămînțarea artificială, imploră-i să vie, să vadă și să încerce că ea răspunde.

Cu chiu cu vai și-a adus vaca Molnar Arpad la stațiunea de însămînțare.

Pe urmă toți sătenii au stat și-au așteptat să vadă ce hidoșenie va făta vaca lui Molnar baci.

Etelka a stat 9 luni și jumătate ca pe jeratic. Venea mereu să vadă și să pipăie burta vacii lui Molnar baci.

La 25 februarie anul acesta — Etelka nu va uita nicicînd data — vaca lui Molnar baci a fătat un vițeluș de toată frumusețea. A venit acasă la Molnar baci, mai tot satul să vadă minunea, vițelușul cu pata albă pe frunte ce sugea de zor, iar ea Etelka, spunea oamenilor:

— Vedeți, vițelușul ăsta a venit pe lume, că așa am vrut noi oamenii.

Așa a fost pînă s-au convins sătenii. Anul acesta la Jibou s-au făcut 237 însămînțări artificiale. Țăranii muncitori s-au obișnuit de acum să vie cu vacile la stațiune și să citească acolo de pe perete că tehnica hotărăște totul. Anul acesta au mai plecat 126 tăurași de vacă Siementhal pentru reproducere, care vor duce fala cercetărilor din Jibou în toată regiunea Cluj.

Ei, poftim și acum ea trebuie să plece. Tocmai acum cînd s-a gîndit și ea, citind Proiectul de Directive al partidului, cum să facă să nu existe vaci sterpe în raion. Ar fi muncit mult, poate și nopți, dar ar fi obținut pînă la urmă să vindece cele sterpe. Și poate drept răsplată i s-ar fi dat și ei titlul acela de care citise în Proiectul de Directive: zootehnist emerit. Cine știe? Auzi, ea simplă zootehnistă să fie emerită, ca nu știu ce artistă sau pictoriță vestită? Dar dacă așa scrie în Proiectul de Directive al partidului atunci cu siguranță și din zootehniste vor fi emerite.

Dar la Huedin ce poți să faci? Acolo sînt vaci Pinzgau, vite mici de munte care dau lapte puțin. Dar ce acolo nu se poate introduce Siementhal...? Nu prea, dar ea, Etelka, va vedea ce e de făcut la fața locului. Și chiar dacă nu merge Siementhal se poate face vreo încrucișare. În 2—3 ani se pot face multe...

Vitele trecură mai departe de ea. Un băiețaș șugubăț, hăitașul cu o pălărie de paie îndesată pe cap, tot țipa și pleznea din gîrbaci.

Fata oacheșă din fața sfatului popular își ridică valiza și pornește încet spre gară. Se uită odată înapoi la norul de praf ce se vede acum departe. Apoi își iuțește pașii. În urma ei se aud încet, abia perceptibil sunetele talăngilor.

ȘTEFAN HALMOȘ

Vești din țările de democrație populară

In bazinul petrolifer din Iumen

După probele experimentale care au durat 40 zile, în bazinul petrolifer din Iumen a intrat în funcțiune o rafinărie de petrol cu o capacitate sporită. Această rafinărie, care înainte avea o capacitate redusă, va putea produce în prezent cu o treime mai multă benzină și petrol lampant decît pînă acum.

Extinderea acestei rafinării a început în iulie 1953. Fabrica a funcționat în tot acest timp, în afară de perioada ultimelor lucrări din iunie anul acesta, cînd și-a încetat activitatea în vederea controlării radicale a mașinilor. Între cele peste 1.500 piese de utilaj și aparate cu care este înzestrată noua rafinărie se numără conducte pentru instalații de cracare, plăci de oțel și tuburi de oțel trase, fabricate în uzinele din R. P. Chineză sau importate din Uniunea Sovietică.

În acest bazin petrolifer — care este cel mai mare din China de nord-est — planul lucrărilor de construcție pe anul în curs este îndeplinit cu succes.

Tinere cadre tehnice pentru agricultură

Dezvoltarea și progresul agriculturii constituie una din problemele principale care preocupă Partidul Muncii din Albania și guvernul albanez. In cadrul numeroaselor măsuri în vederea accelerării dezvoltării agriculturii se acordă o deosebită atenție formării cadrelor de tehnicieni și specialiști. În acest scop statul albanez a înființat școli tehnice de specialitate, precum și un Institut superior de agricultură, frecventate în fiecare an de sute de elevi și studenți. In prezent, în R. P. Albania funcționează trei școli medii tehnice agricole, două școli tehnice de culturi speciale cu durata cursurilor de un an, două școli agricole cu durata cursurilor de un an, pentru formarea de tehnicieni agricoli, zootehnicieni, președinți de cooperative agricole de producție, contabili șefi și șefi de planificare la gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole de producție, precum și un institut de învățămînt superior, înființat acum trei ani și a cărui primă promoție va intra în producție în iunie anul viitor. Anul acesta, aceste școli tehnice agricole vor fi absolvite de 740 cadre destinate agriculturii, dintre care 332 tractoriști.

Noi filme ale studiourilor ungare

In stagiunea de toamnă a acestui an vor fi prezentate cîteva creații noi ale artei cinematografice ungare. Primul din aceste filme se intitulează „Semn de viață". La Festivalul internațional al filmului de la Karlovy Vary acest film a înregistrat un succes considerabil, fiind distins cu „Premiul Muncii", unul din cele mai mari premii acordate la acest festival. Filmul descrie felul în care întreaga Ungarie a participat la salvarea vieții celor 14 mineri din Szuhakalló, amenințați de apele ce pătrunseseră în mină.

Al doilea film de mare succes al stagiunii de toamnă este „Nașterea lui Simon Menyhért", regizat de Zoltán Várkony, laureat al premiului Kossuth, după romanul cu același nume al scriitorului Tibor Dery, laureat al Premiului Kossuth. Filmul povestește o întîmplare simplă, despre dragostea dintre oameni, despre felul în care știu ei să lupte unul pentru altul.

Al treilea film care va fi prezentat în cadrul stagiunii de toamnă, este intitulat „Rudele", turnat după romanul scriitorului Zsigmond Móricz.

La Festivalul internațional al filmului de la Karlovy Vary, filmul ungar „Glorioasa Republică Sovietică" a fost distins cu premiul „Film istoric", iar filmul „Acvarium" a primit premiul „Cel mai bun film didactic".

Primul combinat poligrafic

La Sofia s-a terminat construcția primului combinat poligrafic din Bulgaria. Proiectul acestui combinat a fost elaborat de specialiștii sovietici și bulgari: utilajul a fost livrat de uzinele sovietice.

Combinatul poligrafic este instalat într-o clădire cu cinci etaje avînd peste 500 de birouri și săli de lucru. Combinatul este cea mai mare întreprindere tipografică din țară. Aci se vor tipări 11 ziare și 32 de reviste.

Combinatul va purta numele întemeietorului Partidului Comunist din Bulgaria Dimitr Blagoev.

SPRE FACULTATE

A început școala! Odihniți și puternici, elevii și studenții s-au întîlnit din nou cu vechii lor prieteni, cu cărțile și laboratoarele. In R. D. Germană tineretul studios are la dispoziție condițiuni tot mai bune de trai și de studiu.

...Mai sînt cîteva minute pînă la începerea orelor de curs. Ca și ceilalți colegi ai lor și studenții de la căminul studențesc din Wilhelmstrasse (Berlin) — pe care îi vedem în fotografie — se îndreaptă spre facultățile lor.

Figuri de luptători ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră

O viaţă închinată luptei pentru fericirea poporului *)

In aceste zile, în uzine şi pe ogoare, în institutele de cercetări ştiinţifice, comuniştii şi toţi oamenii muncii din ţara noastră îşi intensifică eforturile în muncă, în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Astăzi cînd sub conducerea comuniştilor, oamenii muncii din patria noastră îşi construiesc o viaţă nouă, gîndurile noastre se îndreaptă spre acei luptători revoluţionari care în anii teroarei burghezo-moşiereşti au pus temelia partidului comuniştilor, au antrenat milioanele de asupriţi la lupta pentru eliberare, pentru independenţă, pentru construirea societăţii socialiste.

„Tradiţiile revoluţionare — spune tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — au o înaltă valoare educativă. Ele ţin trează în amintirea poporului vremurile de sîngeroasă asuprire şi exploatare, amintirea luptei sale eroice pentru libertate şi îl mobilizează la noi fapte de eroism în muncă, pentru consolidarea şi dezvoltarea Patriei noastre, Republica Populară Romînă, a cuceririlor revoluţionare pe care le-a dobîndit, cuceriri pentru care şi-au vărsat sîngele muncitorii revoluţionari... martiri şi eroi ai poporului nostru muncitor".

Unul din aceşti eroi ai clasei muncitoare din ţara noastră a fost Ştefan Gheorghiu.

De curînd Institutul de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. a pus la dispoziţia oamenilor muncii în colecţia „Figuri de luptători ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră" care apare în Editura de Stat pentru Literatură Politică, o lucrare închinată vieţii şi activităţii neînfricatului luptător Ştefan Gheorghiu.

Răpus în luptă încă înainte de întemeierea Partidului Comunist din Romînia, lui i se potrivesc minunatele cuvinte cu care Lenin a caracterizat pe eroii populari: *„Aceştia sînt oameni care nu timp de un an, ci timp de 10 ani înainte de revoluţie s-au consacrat în întregime luptei pentru eliberarea clasei muncitoare. Aceştia sînt oameni care nu şi-au irosit forţele în inutile acţiuni teroriste izolate ci au activat cu îndîrjire, cu perseverenţă în rîndurile maselor proletare contribuind la dezvoltarea conştiinţei lor, la organizarea lor, la trezirea iniţiativei lor revoluţionare".*

Născut la Ploeşti la 15 ianuarie 1879, fiu al unui muncitor dulgher, Ştefan Gheorghiu este nevoit să înfrunte din fragedă tinereţe mizeria, sărăcia, crunta exploatare capitalistă. Deşi era înzestrat cu o mare dragoste de carte, din lipsa mijloacelor materiale, drumul spre şcoală i-a fost închis. A intrat ucenic la un atelier de dulgherie. Ştefan a cunoscut de mic cruzimea şi brutalitatea patronilor şi apoi ca muncitor dulgher, a învăţă singur în timpul liber, citeşte cu nesaţ publicaţiile socialiste şi presa muncitorească a vremii, pe clasicii literaturii romîne şi universale. Îşi însuşeşte o cultură temeinică.

Încă de la vîrsta de 17 ani, Ştefan Gheorghiu păşeşte în rîndurile mişcării muncitoreşti, căreia i-a dedicat întreaga sa viaţă.

Anii primelor două decenii ale secolului nostru — anii tinereţii şi formării conştiinţei de clasă a lui Ştefan Gheorghiu — reprezintă o perioadă importantă în dezvoltarea istoriei ţării noastre.

Dezvoltarea pieţii interne, dezvoltarea capitalismului şi concentrarea capitalurilor, pătrunderea capitalului străin în numeroasele ramuri ale economiei naţionale şi prin acesta aservirea crescîndă economică şi politică a Romîniei, determină ascuţirea contradicţiilor de clasă şi intensificarea luptelor clasei muncitoare.

Pe plan internaţional sfîrşitul secolului al XIX-lea însemnă intrarea capitalismului în ultimul său stadiu, stadiul imperialist. Ţelul activităţii capitaliştilor devine acum obţinerea profitului maxim. Aceasta provoacă o şi mai puternică ascuţire a contradicţiilor societăţii capitaliste şi implicit a luptei de clasă.

În aceste împrejurări, mişcarea muncitorească internaţională trecea la rîndul ei, printr-o perioadă grea. Burghezia îşi creează o agentură internă în rîndurile partidelor muncitoreşti. Oportunismul devine un fenomen general.

Trecerea capitalismului în ultimul său stadiu, imperialismul, punea deci în faţa proletariatului din toate ţările sarcina creării partidelor revoluţionare capabile să-l conducă cu succes în lupta hotărîtoare pentru răsturnarea capitalismului şi zdrobirea oportunismului.

Şi în mişcarea muncitorească din Romînia s-a dat în această perioadă lupta dintre curentul revoluţionar şi curentul oportunist.

Pe de o parte se manifesta tot mai puternic dorinţa de luptă a maselor muncitoare, care simţeau în mod direct consecinţele exploatării.

Pe de altă parte o serie de elemente străine de clasa muncitoare, de origină burgheză şi moşierească, ca V. Gh. Morţun, I. Nădejde, Radovici şi alţii care-şi ziceau „generoşi" cocoţaţi la conducerea P.S.D.M.R. căutau să dizolve partidul şi să dezorganizeze mişcarea muncitorească.

La Congresul al VI-lea al P.S.D.M.R. acest grup trece cu arme şi bagaje în partidul liberal, partidul marii burghezii.

Elementele înaintate ale muncitorimii au înţeles imediat monstruozitatea acţiunii întreprinse de trădători şi au condamnat-o plini de revoltă.

Credincioşi cauzei clasei muncitoare I. C. Frimu, Alexandru Ionescu, Alecu Constantinescu, Ştefan Gheorghiu şi alţii au condamnat în public mîrşava trădare a „generoşilor" chemînd masele muncitoare la continuarea fără şovăială a luptei.

Poziţia fermă a lui Ştefan Gheorghiu şi a altor muncitori înaintaţi, acţiunea lor neobosită pentru a duce înainte lupta maselor muncitoare au dovedit vitalitatea mişcării muncitoreşti din Romînia.

Istoria patriei noastre ne arată că nici teroarea regimului burghezo-moşieresc, nici uneltirile agenţilor claselor exploatatoare n-au izbutit să împiedice dezvoltarea mişcării muncitoreşti care cunoaşte îndeosebi un avînt mai puternic sub influenţa revoluţiei ruse din 1905.

În întreaga ţară au loc manifestaţii de simpatie şi spirit de solidaritate cu eroicul proletariat rus, manifestaţii de stradă, se intensifică organizarea luptei greviste împotriva exploatării capitaliste.

Ştefan Gheorghiu era printre iniţiatorii şi organizatorii direcţi a multora din aceste greve.

Creşterea mişcării greviste a creat un teren favorabil pentru organizarea muncitorilor în sindicate.

In fruntea acestei acţiuni de o mare însemnătate pentru dezvoltarea mişcării noastre muncitoreşti au stat I. C. Frimu, Ştefan Gheorghiu, Alecu Constantinescu care luptau pentru crearea organizaţiilor profesionale revoluţionare — sindicatele, luptau pentru a împiedica muncitorimea să se înroleze în organizaţiile patronale ale corporaţiilor.

In 1907 cînd în întreaga ţară ţăranii s-au răsculat împotriva cîrmuirii burghezo-moşiereşti în ciuda poziţiei elementelor oportuniste, numeroase grupuri de muncitori revoluţionari în frunte cu Ştefan Gheorghiu sprijineau răscoala la Paşcani, în Valea Prahovei, la Galaţi şi în alte părţi, tipărind şi răspîndind manifeste, organizînd manifestaţii de protest împotriva masacrării ţăranilor răsculaţi.

Reprimarea răscoalei e un nou prilej pentru guvernul burghez de a înteţi prigoana antimuncitorească. 800 de militanţi ai mişcării muncitoreşti sînt expulzaţi. Ştefan Gheorghiu a fost printre primii arestaţi şi supus unui regim de distrugere fizică. Era nevoit să doarmă pe cimentul gol. Era ţinut fără apă, fără mîncare, n-avea voie să citească. Însă samavolniciile banditilor guvernamentali nu l-au putut răpune. Eliberat, dar cu sănătatea distrusă, Ştefan Gheorghiu reîncepe aceeaşi muncă titanică pentru fericirea patriei iubite.

Creşterea nemulţumirilor clasei muncitoare faţă de starea de mizerie în care se afla, a legilor care-i îngrădeau dreptul de organizare şi îi răpeau drepturile politice, puternica influenţă a revoluţiei ruse din 1905, aduc la ordinea zilei problema refacerii partidului socialist. Elementele oportuniste rămase în rîndurile mişcării muncitoreşti se străduiesc însă să impună acestuia caracterul reformist specific partidelor Internaţionalei a II-a.

Aceste curente oportuniste şi-au găsit expresia în concepţia de esenţă menşevică a lui Dobrogeanu Gherea. Caracterul doctrinei gheriste era vădit reacţionar. După Gherea socialismul trebuia să vină în Romînia din afară, din occident. După părerea lui socialismul urma să fie realizat mai întîi în Franţa, sau Germania, deci în statele „înaintate" iar apoi prin imitaţie să fie reluat de statele înapoiate.

Impotriva curentului oportunist din mişcarea muncitorească din Romînia s-au ridicat I. C. Frimu, A. Constantinescu, şi alţii care încep să se pătrundă de necesitatea împletirii luptei economice cu lupta politică înţelegînd că numai prin lupta politică se pot realiza năzuinţele clasei muncitoare.

Totuşi elementele muncitoreşti înaintate din ţara noastră printre care şi Ştefan Gheorghiu nestăpînind suficient ştiinţa marxist-leninistă nu s-au ridicat în lupta lor pînă la a pune problema creării unui partid nou — conducătorul politic al luptei de clasă proletare — deşi pentru Ştefan Gheorghiu sfărîmarea statului burghez din Romînia trebuia să fie opera proletariatului romîn.

Lucrările congresului de reînfiinţare a Partidului social-democrat din 1910 au fost puternic influenţate de oportunişti. Programul P.S.D. nu pomenea nimic de revoluţia proletară şi de dictatura proletariatului. Programul punea greşit problema agrară şi neglija cu totul problema necesităţii alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare sub hegemonia proletariatului. Elementele oportuniste l-au înlăturat pe Şt. Gheorghiu din conducerea partidului.

Intors de la congres, Ştefan Gheorghiu, luptă cu forţe înzecite pentru ridicarea muncitorilor împotriva exploatării.

In întreaga activitate Ştefan Gheorghiu a îmbinat patriotismul fierbinte cu sentimentul înalt al internaţionalismului proletar. In 1913 elementele revoluţionare din sînul mişcării muncitoreşti au demascat cu perseverenţă caracterul nejust al războiului balcanic, război prădalnic, imperialist. Luînd poziţie hotărîtă împotriva politicii social-şovinişte a conducerii oportuniste a P.S.D., Ştefan Gheorghiu publică împreună cu alţi tovarăşi manifestul „Război războiului"

„Destul cu atîtea crime, absurdităţi şi netrebnicii! — spune manifestul. — E timpul de a se sfîrşi odată cu această sinistră comedie ce de atîta amar de vreme se tot joacă pe spinarea noastră. Cînd ni se va tot cînta că „Patria cere... Patria vrea"... să închidem odată pentru totdeauna gura şarlatanilor cu: „Patria sîntem noi muncitorii, producătorii întregii bogăţii sociale, şi numai noi ştim mai bine ca ori cine ceea ce trebuie de făcut".

Datorită atitudinii sale curajoase de luptător revoluţionar devotat idealurilor clasei sale, Ştefan Gheorghiu a avut de înfruntat opoziţia elementelor trădătoare din P.S.D. prigoana burgheziei. Tuberculoza contractată în anii de mizerie şi foamete, în închisori şi posturi jandarmereşti îl răpune la numai 35 de ani.

Măreţele idei pentru care a luptat Ştefan Gheorghiu cu jumătate de secol în urmă se traduc în viaţă astăzi în statul nostru democrat-popular. Comuniştii şi toţi oamenii muncii din ţara noastră cinstesc cu noi victorii în lupta pentru construirea unei vieţi libere şi fericite, amintirea luminoasă a lui Ştefan Gheorghiu, erou al clasei muncitoare.

Pentru tineretul patriei noastre studiul lucrării închinate vieţii şi activităţii lui Ştefan Gheorghiu va fi un prilej de a sorbi noi învăţăminte din viaţa minunată a unuia dintre acei mulţi care cu zeci de ani în urmă şi-au închinat întreaga lor viaţă luptei pentru fericirea poporului.

IOSIF SAVA

*) *ŞTEFAN GHEORGHIU. Editura de Stat pentru Literatura Politică, 1954.*

Bunuri de larg consum

Muncitorii cooperativei meşteşugăreşti „2 Octombrie" din oraşul Tîrgul Jiu, întîmpină cel de al II-lea Congres al Partidului cu noi succese în muncă; ei pun la dispoziţia oamenilor muncii noi sortimente de bunuri de larg consum. De pildă, secţia de valorificare a deşeurilor, a produs în luna trecută ciocănaşe pentru carne, cazane de tablă, pîlnii, taburete pentru copii şi alte bunuri de consum popular, în valoare de 16.000 lei.

De asemenea în primele 8 luni ale acestui an, muncitorii cooperatori au livrat unităţilor comerţului de stat un număr de 60 bucătării tip „Crişul", a căror valoare se ridică la suma de 50.000 lei. Fruntaşii întrecerii socialiste ca Gheorghe Petec — tîmplar, Ion Raţiu şi Gheorghe Cîrdăieşu, au depăşiri de normă între 25 şi 142 la sută.

Muncitorii cooperativei „2 Octombrie" din oraşul Tîrgul Jiu, sînt hotărîţi ca şi pe viitor să pună la dispoziţia oamenilor muncii tot mai multe produse de consum popular.

Corespondent
L. SOLOMON

3200 kg. mure

In pădurile patriei noastre, printre alte bogăţii naturale neexploatate pînă acum au fost şi fructele de pădure. Multă vreme murele nu au fost folosite în industrie pentru fabricarea de siropuri şi dulceţuri. Această preţioasă sursă de materie primă a început să fie valorificată abia anul trecut. Anul acesta s-a acordat însă o atenţie deosebită colectării murelor. Preţul lor a crescut cu 75 la sută. Aceasta a constituit un serios stimulent pentru tinerii din comuna Tutana. La centrul de colectare a fructelor din această comună pe lîngă mere, pere, prune şi alte fructe s-au colectat 3.200 kg. mure.

Intreaga cantitate a fost culeasă de un grup de fete din comuna Tutana. S-au evidenţiat în această muncă Elisaveta Alexe, Aurelia Bălălău, Constanţa Atanasescu şi Constanţa Petrescu, care au muncit cu hărnicie la culesul murelor.

Corespondent
VASILE ISPĂŞOIU

Sanatoriul copiilor din Piclişa

DEVA (de la corespondentul nostru). — În Piclişa, raionul Haţeg, se fac ultimele lucrări la construirea sanatoriului T.B.C. pentru copii.

Sanatoriul este o construcţie modernă cu instalaţii speciale, pentru 600 locuri.

Pentru personalul sanitar şi de serviciu al sanatoriului s-au construit de asemenea locuinţe confortabile şi moderne.

În sanatoriu, copiii îşi vor petrece timpul vizionînd filme în sala de spectacole, — (sanatoriul are aparat propriu de proiecţie) — citind cărţi din bibliotecă sau făcînd sport în sala de gimnastică şi pe terenuri special amenajate sau vor juca şah la club. Cei mici vor fi liberi să intre în lumea fermecată a jocurilor, care le vor sta la dispoziţie.

Sanatoriul mai este înzestrat cu aparate şi laboratoare speciale.

Tineri şi tinere!

„Comsomolscaia Pravda" publică articole din domeniul învăţămîntului tineretului, a educării studenţilor şi elevilor din şcolile superioare şi medii.
Abonamentele pe anul 1935 se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.

LENEA: Dormi iubite, dormi în pace. N-am venit să-ţi tulbur somnul.

Desen de I. DORU

SECTORUL TINERETULUI

Construit în anii de democraţie populară, sectorul de filatură al fabricii „Ţesătura" din Iaşi, este înzestrat cu cele mai moderne maşini şi instalaţii. Carde, laminoare, flyere, ringuri, conduse cu pricepere, transformă bumbacul brut în fire de urzeală şi de bătătură pentru ţesături variate.

În filatură lucrează mulţi tineri. Roadele muncii i-au făcut pe mulţi dintre ei să se bucure de dragostea întregului colectiv. Aşa este cazul Zenobiei Isarie, al Mariei Spătaru etc. La sfîrşitul lunii iunie conducerea întreprinderii a încredinţat tineretului sectorul filatură, denumindu-l „sector al tineretului".

Să-ţi fie încredinţată una din cele mai mari şi mai moderne filaturi de bumbac din ţara noastră, e o mare cinste şi tinerii au ştiut încă din primele zile să răspundă încrederii acordate, dînd exemplu de muncă entuziastă.

Numai în cursul primelor decade din luna iulie tinerii au dat peste plan 2365 kg. fire, iar calitatea acestora s-a îmbunătăţit faţă de lunile precedente. Sînt zeci şi zeci de tineri ce se pot mîndri pe bună dreptate că au contribuit la dobîndirea acestor frumoase succese.

Iată-i pe cîţiva dintre ei.

RESPONSABILA DE BRIGADĂ

E responsabila brigăzii nr. 3 C. Subţirică la trup şi un pic sfioasă, conduce cu îndemînare două părţi de ring şi pe cele 14 tinere din brigadă. Graficul ei de producţie arată că îşi depăşeşte zilnic norma de lucru cu 6—8 la sută.

Înainte erau unele fete care o pismuiau, zicîndu-i că prea curăţă toată ziua maşina, că o îngrijeşte ca pe un prunc din scutec. Emilia David nu le-a luat în seamă, ci le-a dovedit, prin firele de calitate superioară, prin produse în cantitate mai mare, că dacă ai grijă de maşină, are şi ea grijă de tine, firele se rup mai rar, şi ai un cîştig mai bun. În primele ore de lucru Emilia se îngrijeşte de trenul de laminaj, desfundă supapele aspiratoare. În orele următoare curăţă stelajul în care stau bobinele cu semitort. Felul său ordonat de a munci le-a făcut şi pe alte tovarăşe de brigadă cum ar fi Elena Filioreanu, Elena Matran, să-i urmeze exemplul şi să dobîndească rezultate mai frumoase.

Responsabila brigăzii utemiste poartă o grijă deosebită îndeplinirii normelor de lucru de către toate brigadierele, se interesează de disciplina lor în muncă. Astfel, cînd nu cu mult timp în urmă, Tinca Mititelu a lipsit nemotivat rămînînd în urmă cu programul de lucru, Emilia a criticat-o cu severitate arătîndu-i că are o atitudine necorespunzătoare unui tînăr nou, căruia i s-a făcut cinstea de a lucra într-un sector al tineretului. Tinca Mititelu şi-a dat seama că nu a procedat bine şi ca urmare s-a îndreptat, ajungîndu-le pe celelalte brigadiere.

MAISTRUL DE SECŢIE

Ringul 34 s-a oprit deodată şi filatoarea nu i-a putut găsi beteşugul. Fiecare minut pierdut însemna sute de metri de fire pierdute. Margareta Hriţcu a chemat deîndată pe maistrul de secţie şi împreună cu acesta a repus în funcţiune maşina. Mai întotdeauna maistrul utemist Petre Brăiescu le ajută pe tinerele filatoare în bunul mers al producţiei. El caută să le înveţe cum pot obţine o productivitate sporită, îngrijindu-şi maşinile, supraveghindu-le, ridicîndu-şi necontenit calificarea profesională.

Succesele tineretului din secţia sa îl bucură mult. Iar dacă unora le place să tragă chiulul, nu lucrează cu atenţie, Petre Brăiescu îi ajută să-şi lichideze lipsurile. Bunăoară Maria Oncelenco şi Margareta Hriţcu îşi luaseră obiceiul de a lucra fără prea multă atenţie, lipseau de la lucru nemotivat şi de aceea nu-şi îndeplineau normele de lucru nici cantitativ şi nici calitativ. Maistrul utemist le-a criticat aspru. Maria Oncelenco a înţeles că greşise şi s-a îndreptat. Margareta Hriţcu, a continuat să aibă aceeaşi atitudine. Atunci Petre Brăiescu a cerut să fie pusă în discuţia utemiştilor din tura B şi i-a făcut o caricatură la gazeta satirică. Astăzi şi Margareta Hriţcu munceşte mai bine.

Tînărul maistru se interesează şi de creşterea calificării profesionale a muncitorilor din secţia sa. Astfel el califică la locul de muncă după metoda Cotlear pe Elena Abalaşei.

În secţia de ringuri, în tura B se desfăşoară cu intensitate crescîndă întrecerea pe profesii. 24 de tinere filatoare printre care Maria Ieşanu, Teodoru Ana, Elena Acatrinei, Aglaia Spiridon şi altele, se întrec în muncă în vederea obţinerii unei producţii sporite. In organizarea acestei întreceri Petre Brăiescu a adus o preţioasă contribuţie.

Iată un tînăr din acei mulţi care au făcut ca sectorul tineretului de la fabrica „Ţesătura" să fie astăzi un sector fruntaş.

Corespondent
J. LENŢER

LA EXPOZIŢIA AGRICOLĂ UNIONALĂ (I)

MÎNDRIA POPORULUI SOVIETIC

ORAŞUL GRADINA

Cum intri din strada Sadovaia în Pervaia Meşceanscaia, de îndată îţi dai seama că te afli în apropierea Expoziţiei Agricole Unionale. Cuvîntul „apropiere" e luat aici în sens moscovit. De fapt sînt mai mult de trei kilometri pînă la intrarea în Expoziţie. Strada însă în întregime este pavoazată festiv. Pe fiecare stîlp — steaguri şi embleme ale expoziţiei. Indicatoare arată care e drumul cel mai scurt şi cu ce mijloc de transport se poate ajunge la una sau alta dintre intrări.

Maşina noastră îşi face cu greu drum printre numeroasele troleibuze, automobile, care se îndreaptă spre Expoziţie. Pentru deservirea vizitatorilor au fost înfiinţate noi linii de autobuze, tramvaie, troleibuze şi un servici special de taxiuri. Nu de mult au început lucrările pentru prelungirea liniei de metrou pînă la intrarea principală.

...Iată-ne la Expoziţie. In faţa noastră se ridică un uriaş arc de triumf dominat de o statuie care înfăţişează un tractorist şi o colhoznică ridicînd pe braţe un uriaş snop de grîu — emblema Expoziţiei. Numeroşi vizitatori aşteaptă la rînd în faţa celor aproape 30 de case unde se vînd bilete de intrare. Pînă acum aici s-au vîndut peste 3.000.000 de bilete.

Aleea principală, care se deschide în spatele arcului de triumf, duce pînă la pavilionul central. De o parte şi de alta a aleei, din 14 fîntîni arteziene ţîşnesc coloane de apă, care se îmbină minunat cu arborii şi tufişurile aşezate pe margini de mîinile iscusite ale grădinarilor. Pe teritoriul Expoziţiei, care are o suprafaţă de 207 ha. pe bordurile aleielor, în jurul celor 307 pavilioane şi clădiri au fost plantaţi 34.500 de copaci, 5.500 de arbori fructiferi, 450.000 de tufe, care împreună cu cele 400.000 de flori lasă impresia unui splendid oraş-grădină.

Intrăm în pavilionul central al cărui turn aurit, înalt de 97 metri l-am văzut încă de departe, cu mult înainte de a ajunge la Expoziţie. Pe un perete întreg se află un basorelief uriaş, opera cunoscutului sculptor sovietic Vucetici, intitulat „Marele popor sovietic". Sculptorul a redat această temă în imagini cît se poate de expresive: poporul sovietic, călăuzit de învăţătura lui Marx, Engels, Lenin şi Stalin, înaintează victorios, plin de avînt, spre comunism.

Această sculptură nu este singura operă de artă care înfrumuseţează expoziţia. In pavilioane se află 322 de lucrări artistice la care au lucrat 4.200 de pictori, sculptori şi graficieni veniţi din toate colţurile Uniunii Sovietice.

Unele panouri ale pavilionului central arată în cifre şi date uriaşele realizări ale agriculturii sovietice. Urmărind alte panouri, putem vedea însă perspectivele minunate care se deschid în faţa colhozurilor, sovhozurilor şi S.M.T.-urilor Ţării Socialismului.

Ieşind din pavilionul central, în faţa noastră apare splendida Piaţă a Colhozurilor. Stăm înmărmuriţi şi nu ne putem da seama: tot ce vedem aici e realitate sau e un minunat vis? In mijlocul pieţii se află două uriaşe fîntîni arteziene, creaţii pline de măiestrie ale artiştilor sovietici. Prima, care se numeşte „Prietenia popoarelor", are în jurul havuzului 16 statui, fiecare reprezentînd o fată din altă republică, îmbrăcată în costumul naţional respectiv. Sînt cele 16 republici — 16 surori nedespărţite. 800 de strune de apă se împletesc într-un splendid joc, care-ţi încîntă privirile.

Şi mai frumoasă este cea de-a doua fîntînă — „Floarea de piatră", compoziţie inspirată de basmul cu acelaşi nume al lui P.P. Bajov. In mijlocul unui bazin de 600 metri pătraţi, se ridică o uriaşă floare făcută din toate pietrele rare care se găsesc în munţii Urali. Coloritul acestor pietre dau un aspect de basm întregii fîntîni, înconjurată de peştişori de aur, care parcă atunci au sărit din valuri pentru a arunca prin gura deschisă şuvoaie de apă. Cînd se lasă seara, „Floarea de piatră" e o adevărată feerie: lămpi colorate luminează floarea, ale cărei culori se schimbă încet, pe nesimţite. Din cînd în cînd îşi schimbă jocul şi şuvoaiele de apă care se ridică sus de tot, izvorînd dintre petalele florii. Prin cele o mie de guri ale fîntînii în fiecare ceas ţîşnesc 7.200 tone de apă.

Ceva mai departe, pe altă alee se înalţă spre cer un uriaş spic aşezat în mijlocul unui bazin. Aceasta e a treia fîntînă a Expoziţiei, fîntînă care se şi numeşte — „Spicul". Expoziţia este înfrumuseţată şi de alte zeci de fîntîni mai mici.

Dar să ne reîntoarcem la Piaţa Colhozurilor. Aceasta propriu zis este o enormă machetă a Uniunii Sovietice. De jur-împrejurul pieţii, înconjurate de arborii umbroşi, se înşiruiesc pavilioanele republicilor naţionale şi ale zonelor celor mai mari, cum ar fi Moscova, Leningrad, Ural, Siberia. Fiecare pavilion este construit şi ornamentat în stil naţional. Iată splendidul pavilion al R.S.S. Kazahe, în care se intră prin uşi arcuite, aşa cum au şi iurtele (case mici, demontabile) din aulele (satele) republicii. Faţada este împodobită cu o lucrătură fină din faianţă multicoloră. Alături este pavilionul R.S.S. Gruzine, cu portalurile sale înalte şi rotunjite, străjuite de palmieri. Peste drum se află pavilionul R.S.F.S. Ruse din piatră albă, sobră, cel al R.S.S. Karelofine, aproape în întregime construit din lemn roşcat, bogăţia nemăsuratelor păduri ale acestei republici, şi altele.

In aceste pavilioane sînt expuse realizările pe tărîm agricol ale tuturor republicilor, formînd toate la un loc letopiseţul muncii libere, pline de spor, a vieţii fericite şi îmbelşugate a popoarelor sovietice. 169.000 de colhozuri, sovhozuri, S.M.T.-uri, institute de cercetări ştiinţifice, maeştri ai recoltelor bogate, au cinstea, datorită rezultatelor obţinute în producţie, să-şi expună în aceste pavilioane realizările lor. Din toate colhozurile Uniunii Sovietice vin aici delegaţi pentru a studia aceste exponate, care sînt cu adevărat o şcoală a experienţei înaintate.

Inainte de a vizita pavilioanele, am făcut o plimbare cu troleibuzul care circulă pe teritoriul Expoziţiei pe o linie de 6 kilometri. Privind pe geam, am văzut nenumărate pavilioane, unele închinate culturii grînelor, altele creşterii vitelor, cultivării florilor, industriei cărnii, viticulturii, prelucrării pămîntului, fabricării conservelor. Am trecut pe lîngă o staţiune meteorologică, pe lîngă o fabrică de produse lactate şi pe lîngă alta de îngrăşăminte. Am văzut o mulţime de chioşcuri şi magazine minunat construite, unde se vînd vizitatorilor suveniruri şi produse din diferite republici, restaurante în care se găsesc mîncărurile naţionale ale aproape tuturor popoarelor sovietice. Ne-am oprit în cîteva locuri de odihnă de pe malul lacului, lîngă Teatrul de vară care are 3.500 de locuri, lîngă o clădire în formă de gheţar unde se poate cumpăra îngheţată, lîngă un splendid cinematograf, în apropierea unei spaţioase săli de lectură.

Deşi fiecare îşi păstrează specificul său, pavilioanele se încadrează perfect în ansamblul arhitectonic al întregii Expoziţii. La înfiriparea acestui ansamblu s-au întrecut în fantezie cei mai buni arhitecţi sovietici, reuşind să creeze o ambianţă care încîntă ochiul, redînd totodată aspectul grandios, măreţ, multilateral, al Ţării Socialismului.

MAŞINILE CÎMPIILOR COLHOZNICE

Unul dintre cele mai mari pavilioane ale Expoziţiei Agricole Unionale este cel închinat mecanizării şi electrificării agriculturii. Pe o suprafaţă imensă, pe malul unui lac umbrit de sălcii pletoase, se ridică acest palat al tehnicii celei mai înaintate, care ocupă 26 de săli. Ca să le poţi vizita, trebuie să faci o plimbare de 4,3 km. Deasupra pavilionului străluceşte în razele soarelui de vară cupola înaltă de 60 metri, construită numai din oţel şi sticlă.

Şase tractoare „Stalineţ-80", vopsite în roşu, dînd parcă onorul vizitatorilor, străjuesc intrarea prin care trec nenumăraţi oaspeţi — unii cu căciulile uriaşe ale păstorilor turcmeni sau în cămaşa înflorată ucraineană, alţii cu tiubeteica uzbecă pe creştetul capului sau în ie moldovenească. Pe pieptul multora am văzut strălucind steaua de Erou al Muncii Socialiste sau Medalia de aur a laureaţilor Premiului Stalin.

Chiar la intrare se află un mare panou pe care citim o serie de cifre privitoare la dezvoltarea agriculturii sovietice. Iată cîteva dintre aceste cifre: în U.R.S.S. există 8.985 S.M.T.-uri, înzestrate cu 1.260.000 de tractoare, 326.000 de combine, fără să mai punem la socoteală celelalte maşini agricole. Acestea în proporţie de 91 la sută înlocuiesc munca oamenilor în agricultură. Nu există pe lume nici o altă ţară pe ale cărei cîmpii să fie folosită o tehnică atît de bogată.

Parterul primei săli este aproape în întregime ocupat de maşinile construite în uzinele de automobile din U.R.S.S. Strălucitoarele limuzine „ZIM" şi „ZIS" stau alături de camioanele autobasculante „Moskvici" şi de grelele camioane „GAZ".

Un colhoznic din Ucraina cercetează cu amănunţime un nou tip de „Pobeda", punînd numeroase întrebări ghidului. L-am întrebat de ce îl interesează atît de mult această maşină.

— Anul trecut mi-am cumpărat şi eu o „Pobeda", — ne spune el, — şi văd că acum au ieşit altele şi mai bune...

— Nu cumva vrei să-ţi mai iei una? — îl întreabă cineva.

— Nu. Eu sînt mulţumit cu aceea pe care o am. Însă pe fiul meu, care s-a însurat în iarnă, am să-l sfătuiesc să-şi cumpere una la fel ca asta.

Alături este sala centrală în care sînt expuse aproape o mie de tipuri de maşini destinate diferitelor munci agricole. Intr-un loc lumea s-a strîns în jurul unei maşini lungi de circa 10 metri. Este noua combină „Stalineţ-8" care îndeplineşte toate muncile de recoltare a grîului. La proiectarea ei, au fost folosite tot ce au mai bun combinele sovietice. Noua combină strînge în fiecare oră recolta de pe trei hectare. Mai departe vedem diverse tipuri de combine pentru recoltarea inului, cînepei, bumbacului, sfeclei de zahăr, cartofilor. Tot aici întîlnim noi tractoare, produse în uzinele din Celiabinsk, Minsk, Harkov, Stalingrad. Alături de masivul tractor cu şenile „Bielarus", este expus vizitatorilor un tractor mic, aproape cît o motocicletă, cu roţile de cauciuc montate pe axe, care se pot lărgi sau ridica după felul culturilor peste care trebuie să treacă, fără să le atingă. Pentru regiunile bogate în păduri, au fost construite tractoare cu gazogenerator, care folosesc drept combustibil lemnul.

Am văzut aici şi maşina complexă de semănat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat.

In acest pavilion am întîlnit doi tineri tractorişti veniţi din Urali la Expoziţie.

— De trei zile stăm printre aceste maşini, le admirăm, le studiem şi tot nu ne săturăm, — ne spune unul dintre ei, ai cărui ochi albaştri strălucesc de o nemăsurată bucurie. — Veniţi să vă arăt o maşină grozav de „inteligentă".

Am mers împreună într-un loc unde ne-a arătat o maşină care aduce la înfăţişare cu un turn făcut din ţevi.

— Ştii ce e în stare să facă maşina aceasta? Ridică snopii şi îi aranjează în claie, mai bine şi mai frumos decît ar face-o ori care colhoznic. Unde mai pui că ridică snopii la înălţimea unei case cu etaj. Pentru maşina asta e o nimica toată să aranjeze în căpiţe zece tone de paie pe ceas.

Un loc de cinste în pavilion îl ocupă tractoarele electrice. In centrul sălii se află un splendid tractor al cărui motor cu ardere internă este înlocuit cu un electromotor. Acestui tractor, care foloseşte cel mai ieftin tip de energie, îi aparţine viitorul.

In celelalte săli sînt expuse diferite maşini şi aparate care niciodată înainte n-au existat în satele vechii Rusii. In mijlocul unei încăperi vedem o turbină care este folosită în hidrocentralele colhoznice. Pe un panou care atîrnă deasupra unui aparat de proiecţie cinematografică, citim că în satele sovietice există peste 40.300 cinematografe. De mulţi ani a pătruns radioul în satele colhoznice. Ba în multe sate din regiunile Moscovei, Leningradului, Kievului colhoznicii au deja şi aparate de televiziune. Magazinele săteşti vînd anual milioane de aparate. La Expoziţie vedem cele mai noi tipuri de aparate de radio şi televiziune. Am văzut tot aici şi o lampă cu petrol foarte interesantă, care poate fi folosită acolo unde nu este electricitate, de pildă, în taberele colhozurilor care se ocupă cu vînătoarea, în stînele îndepărtate, în regiunile de pe lîngă Polul Nord. Această lampă este foarte asemănătoare lămpilor cu petrol obişnuite, numai că deasupra sticlei, are o coroană de metal. Deşi consumă cca. 100 gr. de petrol pe zi, lampa dă lumină, căldură pentru o cameră şi curent electric pentru un aparat de radio.

Numeroase panouri arată realizările S.M.T.-urilor şi ale mecanizatorilor fruntaşi. Mulţi dintre ei, cum ar fi cunoscuta tractoristă, Eroina Muncii Socialiste, laureată a Premiului Stalin, deputata Sovietului Suprem al U.R.S.S. Paşa Anghelina, au mai participat şi la Expoziţia Agricolă Unională de acum 15 ani. Alţii, cum ar fi de pildă tînăra laureată a Premiului Stalin, D. M. Garman, pentru prima oară au cinstea să facă parte printre acela, ale căror realizări în muncă sînt înfăţişate aici. Fotografiile celor două tractoriste stau alături pe acelaşi panou.

In majoritatea S.M.T.-urilor, tractoriştii învaţă cîteva meserii, lucru care le ajută mult în muncă. Astfel, la S.M.T.-ul din Ulianovsk 110 muncitori cunosc cîte 2—3 profesii. Pentru realizările sale, centrala electrică din Bursk a primit şi ea dreptul de a participa la Expoziţie. Energia produsă de centrală, a adus în anul trecut colhozurilor din raion o economie de 120.000 zile-muncă.

Maşinile agricole sînt demonstrate nu numai în pavilion, ci şi pe încă 12 platforme în aer liber. Aici am văzut un avion „AN-2" care e folosit în lupta împotriva dăunătorilor şi a bolilor plantelor agricole. Avionul acesta stropeşte cu chimicale 500 hectare pe zi. Mai încolo este o maşină de tăiat tufişuri, alta de săpat canale şi o alta care scoate rădăcinile copacilor tăiaţi. Elevatorul „D-192", pe care l-am admirat aici, ridică pe oră 350—400 metri cubi de pămînt.

Ceva mai departe se află un S.M.T. aşa cum poate fi văzut în multe raioane din Uniunea Sovietică. Acesta e un mic orăşel, cu case nu prea înalte, acoperite cu ţiglă roşie.

Ne-am despărţit de maşinile expuse aici seara tîrziu, cînd peste tot s-au aprins deja luminile. Maşinile văzute în sălile pavilionului, pe platforme ne-au umplut inima de admiraţie faţă de oamenii de ştiinţă sovietici. Ele nu sînt simple exponate — ele sînt o amplă demonstraţie a invincibilei forţe a Ţării Socialismului, a muncii paşnice, creatoare a oamenilor sovietici.

DAN LAZARESCU

Moscova, 1954.

Educația comunistă a sportivilor — cheia succeselor mișcării noastre sportive

Gheorghe Pop
membru al C.C. al U.T.M.

Sportivii patriei noastre au obținut în ultimii ani succese din ce în ce mai însemnate. Performanțele lui Ion Opriș care cu cîtva timp în urmă a realizat un nou record al țării, de valoare europeană, la, 110 m. garduri, cele ale campionului olimpic Iosif Sîrbu, ale campioanei mondiale Angelica Rozeanu sau ale maestrei sportului Iolanda Balaș, clasată pe locul al II-lea la săritura în înălțime din cadrul recentelor campionate europene de atletism, sînt bine cunoscute peste hotarele patriei. Canotorii, gimnaștii, șahiștii, fotbaliștii, au obținut de asemenea rezultate valoroase.

Succesele lor sînt succesele tinerei noastre mișcări de cultură fizică și sport care, organizată după experiența glorioasă a mișcării de cultură fizică și sport a Uniunii Sovietice este în plin progres.

Cum pot fi explicate aceste succese de seamă obținute de mișcarea noastră sportivă ?

Condițiile materiale minunate pe care partidul și guvernul le-au creat sportivilor au avut un rol de seamă în obținerea acestor succese. Știut este că în anii regimului democrat-popular sportivii țării noastre au la dispoziție baze sportive moderne, echipament de toate sortimentele ca și cadre de pregătire bine instruite. Ei practică astăzi sportul pe baze științifice. Nu goana după bani e țelul luptei lor. În țara noastră profesionismul a dispărut de multă vreme. Tinerii din uzine și sate practică astăzi diferite ramuri sportive în orele libere, pentru a se căli fizic, pentru a-și educa caracterul.

Oamenii muncii din țara noastră au în permanență prilejul, ca spectatori în tribunele marilor noastre stadioane, să urmărească profund impresionați lupta plină de dinamism a sportivilor noștri.

Dîrzenie, curaj, voință, hotărîre de a nu precupeți nici un efort, fie el cît de mare pentru cucerirea victoriei — iată ce calități au tinerii noștri sportivi.

A doua zi după ce a obținut o frumoasă victorie, în proba de 5.000 m. din cadrul întîlnirii internaționale de atletism cu echipa Elveției, tînărul atlet C. Greceanu a pornit foarte bine în proba de 10.000 m. Mai bine din jumătatea cursei și-a condus adversarii. În urma eforturilor depuse în ajun cît și a celor din ziua respectivă — oboseala încerca să-l biruie. Cu prețul unor eforturi mari, Constantin Greceanu a terminat cursa fără să abandoneze, sosind pe locul trei.

Greceanu a învins datorită puterii sale de luptă căpătată în orele de antrenament. Dar în lupta cu distanța și oboseala, forța morală a acestui sportiv și-a spus cu tărie cuvîntul. Iată o parte din secretul succeselor tinerei noastre mișcări sportive : forța morală a sportivilor. „Victoria culorilor patriei e mai prețioasă decît cea mai mare sumă de bani. Nici că suferă comparație. Nu figura hidă a patronului de club ne urmărește lupta, ci privirile întregului popor". Aceste cuvinte ale maestrului emerit al sportului Gh. Fiat sînt convingătoare. Forța morală este urmarea unei munci intense pentru educarea sănătoasă a tinerilor pasionați de sport.

Despre pasiunea specifică tineretului pentru sport Mihail Ivanovici Kalinin spunea : „Nu trebuie să ne pasionăm față de sport de dragul sportului. Sportul trebuie să fie subordonat sarcinilor generale ale educației comuniste. Noi nu formăm sportivi în înțelesul strîmt al cuvîntului, ci cetățeni ai statului sovietic care trebuie să aibă nu numai brațe vînjoase și un bun aparat digestiv, ci în primul rînd, un orizont politic larg și calități organizatorice". Indicația lui M. I. Kalinin este deosebit de prețioasă pentru mișcarea noastră sportivă. Dacă odinioară sportivii erau considerați drept o marfă ca oricare alta de pe urma căreia patronii storceau profituri fabuloase, astăzi, ei trăiesc într-un regim de democrație populară și sînt oameni înaintați, participanți activi la viața politică și socială a țării. Exemplul maestrului emerit al sportului Iosif Sîrbu — deputat în Marea Adunare Națională, cît și a altor numeroși fruntași deputați în sfaturile populare — organe locale ale puterii de stat — este edificator.

În Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. precum și la Conferința pe țară a U.T.M. se arată că organizațiile de bază U.T.M. — au avut un rol important în ceea ce privește educarea comunistă a sportivilor.

Rodnică a fost în această direcție activitatea organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Flamura Roșie"-Arad care s-a preocupat la vreme de pregătirea ideologică a sportivilor încadrîndu-i în cercurile de învățămînt politic ale organizației. Atunci cînd în rîndurile sportivilor s-au ivit cazuri de indisciplină, de călcare a normelor moralei comuniste, manifestări incompatibile cu atitudinea unui sportiv de tip nou, organizația de bază U.T.M. a luat atitudine punînd în discuția adunării generale cazurile respective.

Pe bună dreptate utemiștii de la „Flamura Roșie"-Arad se mîndresc atunci cînd pe terenul de sport culorile colectivului lor sportiv sînt apărate cu cinste.

Neplăcut este însă faptul că astăzi mai există încă organizații de bază U.T.M. care sînt departe de a acorda atenția cuvenită muncii de educație a sportivilor. Organizația de bază U.T.M. I.C.A.S. din București nu se preocupă de educarea comunistă a sportivilor. Comitetul organizației de bază U.T.M. a dat complet uitării această problemă. Dacă uneori utemiștii au discutat în adunarea generală a organizației lucruri destul de interesante diferite aspecte ale muncii lor, — lipsurile care împiedică desfășurarea unei intense munci de educare comunistă a sportivilor încă nu au fost puse în discuția tinerilor.

Iată de ce din păcate drumul pe care au pornit-o unii sportivi care posedă mari posibilități de dezvoltare dar care nu acordă nici o atenție pregătirii lor politice este un drum fără îndoială greșit. Iată cîteva exemple care arată clar unde duce acest drum.

Cu un an sau doi în urmă, despre tînărul sportiv Sergiu Popeia (Flamura Roșie) se vorbea ca despre un talentat atlet, cu mari posibilități de viitor. Peste cîtva timp însă a înșelat așteptările. Rezultatele slabe pe care le-a obținut la cîteva concursuri erau urmarea firească a faptului că Sergiu Popeia nu mai respecta programul de antrenament. Lipsea regulat de la orele de pregătire politică. A rămas astfel în urmă cu cunoștințele politice, ideologice și culturale. În ceea ce privește cunoașterea situației politice internaționale avea puține cunoștințe. Deseori putea fi găsit consumînd băuturi alcoolice. Atitudinea sa morală lăsa de dorit.

Toate acestea l-au împiedicat să desfășoare în condiții normale pregătirea pentru creșterea măestriei sportive. Astăzi nu mai face parte din lotul R.P.R. de atletism.

Din păcate, Sergiu Popeia nu este singurul exemplu. Canotorul Aurel Mantz (Progresul) a fost exclus din concursul de mare fond de pe Dunăre datorită atitudinii sale huliganice față de tovarășii săi de luptă pe care i-a lovit.

Dar atît S. Popeia, Aurel Mantz ca și alți sportivi utemiști care au săvîrșit abateri asemănătoare n-au fost discutați în adunarea generală a organizației U.T.M. din care fac parte. De aceeași stare de indolență s-au făcut vinovate și respectivele colective sportive. Adunarea generală a colectivului era în măsură să discute comportarea lor, să-i sancționeze mergînd pînă la excluderea lor din viața sportivă.

În aceeași stare de nepăsare stau unele comitete regionale sau raionale U.T.M. și C.F.S. precum și unele consilii regionale ale unor asociații sportive.

Comitetul regional U.T.M. al Regiunii Autonome Maghiare nu s-a preocupat cît de cît cu educarea comunistă a sportivilor din regiune. Tovarășul Kiș Oden șeful secției sportive a comitetului regional U.T.M. a găsit timp pentru numeroase probleme, dar pentru a controla felul cum se preocupă de această problemă de seamă organizațiile U.T.M., îndrumîndu-le în această direcție, n-a reușit să-și găsească timp pînă în ziua de azi.

Rolul organizației de bază U.T.M. în munca de educare comunistă a sportivilor este deosebit de important.

Faptul că nu întotdeauna organizațiile de bază constituie un factor de seamă în educarea sportivilor pornește de la faptul că însăși unele comitete regionale U.T.M., ca de pildă cele din regiunea Ploești, Craiova, Constanța etc. nu îndrumă organizațiile de bază U.T.M. pentru a se ocupa de educația comunistă a sportivilor.

★

Antrenorul trebuie să fie pe lîngă un bun tehnician, un conducător politic priceput, care în activitatea sa de zi cu zi să se preocupe și de pregătirea morală a sportivilor. Acest lucru este recunoscut doar în vorbe de către unii antrenori. Despre însemnătatea problemei, ei ți-ar putea vorbi ore în șir, dar cum aplică în viață acest lucru, care-i atitudinea lor permanentă față de educarea sportivilor, ce fel de exemplu sînt ei, asta-i de acum o altă problemă.

Despre „băieții lor", fotbaliști la „Flacăra" Ploești, antrenorii Ilie Oană și Carol Maier știu ce-i drept multe lucruri... Ei cunosc că uneori au atitudini huliganice, de nerespectare a normelor sportive, de îngîmfare și desconsiderare a adversarilor etc. Dar pentru aceste lucruri — ca și pentru multe altele — binevoitori i-au iertat întotdeauna: „să nu se supere băieții". Rezultatul : Ei și-au permis să se supraaprecieze, subestimînd chiar și pe niște adversari ca fotbaliștii echipei Ruda Hvezda (Bratislava) de care au fost învinși cu scorul de 5—0.

Ce fel de educație poate da unui sportiv antrenorul său care se „delectează" cu romane decadente? Iată de ce atunci cînd un sportiv al său abandonează părăsind ca cel din urmă laș lupta, pe tovarășul Tomescu antrenor de canotaj al asociației Avîntul-și conducătorul politic al lotului participant la cursa de mare fond de pe Dunăre nu-l deranjează cu nimic. Ba dimpotrivă. El hotărăște ca unii sportivi (așa cum s-a întîmplat la cursa de mare fond de pe Dunăre) să abandoneze. Pentru el puterea de luptă, hotărîrea de a termina victorios constituie...vorbe.

C.C.F.S. de pe lîngă Consiliul de Miniștri cît și consiliile centrale ale unor asociații sportive au dat dovadă de muncă superficială încredințînd unor asemenea oameni munca de antrenori — educatori ai tinerilor sportivi.

Pornind chiar de la recrutarea cadrelor de antrenori, aceste organe au dovedit un scăzut simț de răspundere, alegînd sau aprobînd în aceste posturi oameni necorespunzători.

Nu a fost acordată o suficientă atenție nici pentru pregătirea antrenorilor insuficient de calificați sau a celor cu un slab nivel ideologic și politic. Școlile de antrenori sau de calificare a acestora au funcționat pe scară redusă și într-un număr insuficient. Este semnificativ și faptul că numărul antrenorilor tineri este extrem de redus.

★

Succesele viitoare ale mișcării noastre sportive atît pe plan intern cît și internațional depind în mare parte și de îmbunătățirea muncii de educație comunistă a sportivilor. Datorită tocmai complexității acestei probleme, au mai rămas o seamă de lucruri încă neamintite. Așa ar fi de pildă atenția cu care trebuie să se ocupe organizațiile de bază U.T.M. ca sportivii să-și poată continua în bune condițiuni studiile superioare, să fie încadrați în formele de învățămînt politic etc.

Pentru îmbunătățirea muncii de educație comunistă a sportivilor, pentru ridicarea nivelului lor politic și cultural organizațiile de bază U.T.M. trebuie ca prin diferite forme agitatorice să asigure sportivilor cunoașterea la zi a evenimentelor politice și mai cu seamă a celor internaționale. Mobilizîndu-i să participe la diferite conferințe cu caracter științific și cultural organizațiile de bază U.T.M. vor reuși să-i ajute pe tinerii sportivi să-și acumuleze un valoros bagaj de cunoștințe generale.

Fiecare sportiv să fie îndrumat să citească cu regularitate presa. De asemenea să aibă la îndemînă volume de literatură apărute în ultimii ani în țara noastră printre care și cele apărute în editura de specialitate, Editura de Cultură Fizică și Sport.

Un bun sportiv este acela care pe lîngă activitatea sa pe terenul de sport desfășoară o intensă activitate de organizație. Orice utemist sportiv trebuie să primească sarcini pe linie de organizație și să le ducă conștiincios la îndeplinire.

Cea mai de seamă sarcină a tinerilor sportivi este să ajute organizațiile U.T.M. la antrenarea tuturor tinerilor într-o bogată activitate sportivă. Organizațiile de bază U.T.M. să combată cu tărie tendința unor utemiști sportivi fruntași de a se eschiva de la îndeplinirea unor sarcini de organizație. Deosebit de fructuoasă trebuie să fie activitatea lor pe linie profesională. În rîndul miilor de fruntași în producție sînt un număr mare de sportivi. Muncitor în uzină, sau pe ogoare, elev sau student, tînărul sportiv trebuie să fie în primul rînd un conștient constructor al socialismului, un cetățean de nădejde al patriei noastre.

Atunci cînd se mai ivesc încă unele manifestări de indisciplină în producție — lipsuri nemotivate de la lucru sub pretextul „antrenamentelor" — asemenea cazuri trebuiesc analizate în cadrul adunărilor generale U.T.M sau ale colectivelor sportive pentru a fi luate la timp măsurile necesare.

O atenție deosebită trebuie să existe față de viața și activitatea sportivilor mai ales din loturile naționale. Organizațiile de bază U.T.M. ale loturilor trebuie să-i ajute să trăiască o intensă viață de colectiv, să înțeleagă că ei sînt reprezentanții sportivi ai tineretului nostru.

Conferința pe țară a U.T.M. a arătat în lucrările sale că comitetele regionale și raionale U.T.M. trebuie să se preocupe permanent de educarea comunistă a sportivilor asigurînd organizațiilor de bază U.T.M. — prin activiști competenți — un control eficace și-o îndrumare temeinică, concretă.

Munca organizațiilor de bază U.T.M. trebuie sprijinită de colectivele sportive care răspund în aceeași măsură de educarea comunistă a sportivilor. Asociațiile sportive și mai cu seamă consiliile centrale ale acestor asociații cît și C.C.F.S. și organele sale locale trebuie să acorde o mai mare atenție acestei probleme.

Educația comunistă a maselor de sportivi constituie în momentul de față cheia succesului mișcării noastre de cultură fizică și sport.

Cetățenii Capitalei au putut observa în ultimul timp la stațiile de autotaxi noi taximetre.

Noile taximetre Pobeda, ale I.T.B., sînt importate din U.R.S.S. Ele contribuie la deservirea oamenilor muncii din Capitală cu mijloace de transport deosebit de confortabile.

Iată în fotografia noastră, taximetrele Pobeda ale I.T.B. la stația „Athénè Palace".

Mai multă atenție propagandei agricole

În lichidarea practicilor înapoiate în agricultură și folosirea tot mai largă a metodelor agrotehnice, un rol de seamă îl are propaganda agricolă. Așa cum arată Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, popularizarea și introducerea în practica agricolă a realizărilor științei și a experienței înaintate a fruntașilor în producție are o mare însemnătate în dezvoltarea agriculturii noastre.

În raionul Tg. Jiu, secția agricolă a sfatului popular raional a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea propagandei agricole. Atît în campania de seceriș, cît și în cea de treieriș, inginerii și tehnicienii de la raion au ținut conferințe și consfătuiri în cadrul căminelor culturale unde au explicat țăranilor muncitori importanța secerișului în pîrgă, a folosirii întregii capacități de lucru a batozelor, sau despre alte probleme cu importanță mare în lupta pentru obținerea de recolte sporite la hectar. Astfel, tovarășul Stănescu Mihai, șeful secției agricole, a vorbit în consfătuirile agricole avute cu colectiviștii din Sîmbotin și cu țăranii muncitori din comuna Buedieni, despre avantajele polenizării suplimentare artificiale la porumb și floarea soarelui, cît și despre tehnica executării acesteia. Conferințe și consfătuiri cu țăranii muncitori au mai ținut și inginerii și tehnicienii Cănăvoiu Aurel, Toaxen Aurel și Duțu Petre. Tot în vederea propagării regulilor agrotehnice înaintate la sate și a aplicării acestora pe scară largă, în raionul Tg. Jiu s-au împărțit sute de broșuri și planșe cu caracter agrotehnic.

Succesele obținute în domeniul propagandei în raionul Tg. Jiu, sînt însă departe de a fi mulțumitoare. Aceasta deoarece în multe comune ale raionului, propaganda agricolă se desfășoară la un nivel scăzut, nefiind folosite toate mijloacele existente pentru a propaga cunoștințele agrotehnice și zootehnice înaintate în rîndul țărănimii muncitoare.

O lipsă serioasă a propagandei agricole în raionul Tg. Jiu se manifestă chiar în actuala campanie, cînd se duce lupta pentru executarea lucrărilor agricole de toamnă. Inginerii și tehnicienii secției agricole a sfatului popular raional, nu au ținut nici o conferință sau consfătuire la căminele culturale pe tema arăturilor pentru însămînțări sau a arăturilor adînci. Dealtfel, acest lucru explică, printre altele, de ce pînă de curînd, nu s-au făcut arături adînci în întregul raion decît în proporție de 35 la sută. Nici popularizarea experienței fruntașilor în obținerea de recolte bogate nu s-a făcut în suficientă măsură. La secția agricolă a sfatului popular raional nici nu se cunosc fruntașii din agricultură. Singurul lucru ce s-a făcut în acest domeniu a fost înmînarea unor adeverințe de fruntași unor țărani muncitori care au fost primii la seceriș și treieriș. Președintele comitetului executiv al sfatului popular raional, consideră că, prin aceasta, s-a făcut popularizarea fruntașilor în agricultură, că ei sînt bine cunoscuți și experiența lor a fost extinsă. Acest lucru dovedește că în raionul Tg. Jiu sînt considerați fruntași în agricultură numai acei care au fost primii la seceriș și treieriș. Ori realitatea este cu totul alta.

Se știe că în propagarea cunoștințelor agrotehnice și zootehnice, un rol deosebit îl au broșurile, planșele, afișele, placardele, foile volante, precum și alte forme de literatură agricolă. Cu toate acestea se întîmplă ca, în raionul Tg. Jiu, asemenea material prețios să nu fie folosit sau să nu ajungă în mîna țăranilor muncitori. În dulapurile sfaturilor populare din comunele Peșteana și Mușetești, zac sute de broșuri și planșe care trebuiau împărțite țăranilor muncitori. De asemenea nu se poate spune că bibliotecile sătești din raion, care aveau un rol deosebit în propagarea cunoștințelor agrotehnice, au făcut tot ce se putea face în această privință.

Lipsurile existente în raionul Tg. Jiu în ceea ce privește desfășurarea propagandei agricole, se datoresc, în primul rînd, comitetului executiv al sfatului popular raional și comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale, care nu au acordat toată atenția acestei probleme de deosebită importanță.

În aceeași măsură de aceste lipsuri se face vinovat și comitetul raional U. T. M. Tg. Jiu care nu consideră propaganda agricolă ca o sarcină căreia trebuie să-i consacre o parte importantă din activitatea sa. Tocmai de aceea în munca lor pe teren, atît activiștii, cît și membrii comitetului raional U.T.M., nu au îndrumat organizațiile de bază U.T.M. să acorde atenția cuvenită propagandei agricole. Este semnificativ — în ce privește lipsurile comitetului raional U.T.M. în direcția desfășurării propagandei agricole — faptul că din partea comitetului raional U.T.M. n-a existat nici o preocupare pentru a organiza diferite consfătuiri în care tinerii fruntași în lupta pentru obținerea de recolte bogate să împărtășească celorlalți tineri țărani muncitori din experiența lor, sau în care să se discute asupra unei metode înaintate de muncă etc.

Lupta pentru dezvoltarea agriculturii, sporirea continuă a producției agricole, cere cu o deosebită tărie îmbunătățirea muncii de propagandă agricolă prin folosirea largă a tuturor mijloacelor puse la îndemînă în acest scop. Hotărîrea guvernului și a partidului din 29 mai a. c. arată că în scopul obținerii unei recolte bogate trebuie să se desfășoare o largă propagandă agricolă, popularizîndu-se metodele înaintate de muncă din agricultura sovietică și din experiența fruntașilor din țara noastră în obținerea de recolte bogate.

În raionul Tg. Jiu se duce acum lupta pentru executarea arăturilor pentru însămînțările de toamnă și a arăturilor adînci. Pentru succesul acestei campanii comitetul executiv al sfatului popular raional și comitetul raional U.T.M., sub îndrumarea comitetului raional de partid, trebuie să ia toate măsurile necesare desfășurării unei largi propagande agricole. Ridicarea la un nivel mai înalt a muncii de propagandă agricolă, folosirea numeroaselor mijloace de care aceasta dispune, popularizarea largă a experienței fruntașilor în agricultură, vor contribui la succesul luptei pentru pîinea poporului muncitor, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

Corespondent
TEOFIL SILVE

În locul terenului viran — un minunat parc

ARAD (de la corespondentul nostru **Cîrstea Gh.**). — În Sînicolaul Mare din regiunea Arad, oraș ce odinioară nu era luat în seamă, apar mereu spații verzii, parcuri, se electrifică numeroase străzi.

Prin muncă obștească un fost teren viran, care se întinde pe o suprafață de 5.700 m. a fost transformat într-un minunat parc, plin cu flori, cu ronduri și copaci, unde oamenii muncii petrec în orele lor libere. În centrul raionului, pe marginea trotoarului s-au plantat peste 200 tei și artari.

În Sînicolaul Mare, în ultima vreme numeroase străzi și cartiere au fost iluminate electric. Curînd, prin instalarea unui nou motor de 200 H. P. uzina electrică își va mări capacitatea de producție.

Un cămin cultural cu o bogată activitate

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Căminele culturale din regiunea Craiova contribuie din plin la opera de culturalizare a maselor de țărani muncitori. Un cămin cultural cu o bogată activitate este și cel din comuna Zănoaga, raionul Caracal. În fiecare duminică echipa artistică a acestui cămin prezintă în fața țăranilor muncitori programe artistice variate.

Tot în cadrul căminului se țin conferințe care tratează diverse probleme cum ar fi arăturile adînci de toamnă, conservarea de legume și zarzavaturi pentru iarnă, și altele din care țăranii muncitori învață lucruri noi și folositoare pe care apoi le pun în practică.

De curînd, una din caravanele cinematografice ale Întreprinderii regionale cinematografice Craiova a prezentat în această comună o serie de filme despre agricultură.

În fiecare joi și duminică se organizează audiții colective de radio.

Scrisori de la prietenii de peste hotare

Între oamenii muncii din țara noastră și muncitorii de peste hotare care ne vizitează patria se statornicește o strînsă prietenie. Prin scrisori, ei își povestesc unii altora despre viața și munca lor, despre viața întregului popor.

Recent, minerul Carol Albu a primit de la prietenul său Selwyn Davies din South Wales, Marea Britanie, o scrisoare în care acesta îi povestește printre altele despre o adunare pentru pace a tineretului britanic care a avut loc de curînd. „Adunarea noastră — scrie muncitorul englez — a avut un mare succes. La ea au participat 1.400 de persoane, reprezentînd 60.000 de tineri.

Într-o scrisoare pe care o trimite unei prietene a sa din țara noastră, muncitoarea franceză Antoinette Croce, din Marsilia, scrie : „Constat cu plăcere că vă interesați de lupta pe care o ducem noi pentru condiții mai bune de viață. Această luptă ne-a permis să cîștigăm o mare victorie, încetarea ostilităților în Indochina. Este o victorie a clasei muncitoare, a curajoșilor noștri docheri și marinari care au întreprins de la început acțiuni eroice împotriva războiului din Indochina, a întregului popor francez. Dar această victorie nu trebuie să ne facă să uităm că mai avem o luptă de cîștigat : respingerea tratatului „comunității defensive europene". (Scrisoarea poartă o dată anterioară respingerii tratatului „comunității defensive europene" de către Adunarea Națională franceză. N.R.). Noi nu vrem război, lupta noastră este grea dar vom izbîndi cu siguranță".

Ray Gough din Noua Zeelandă, care a participat la Festivalul Mondial al Tineretului de la București, a trimis o scrisoare unui muncitor din patria noastră, în care arată printre altele : „De la întoarcerea în Noua Zeelandă, delegații au continuat să muncească cu o energie sporită pentru pace și prietenie. În cadrul mitingurilor organizate în Noua Zeelandă noi am vorbit tineretului de aici despre dorința de pace a poporului romîn. Noi am văzut în țara dvs. ceea ce se poate realiza pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale poporului, atunci cînd bogățiile țării sînt folosite în acest scop și nu pentru război și distrugere".

Marinarul danez Henrik Klose povestește unui prieten din Romînia despre viața sa de marinar. „Vasul pe care mă aflu acum — scrie el — este o construcție recentă, un cargobot prevăzut cu cabine de pasageri. Echipajul este format din 10 oameni dar este de lucru pentru 20. Aceasta se întîmplă pe toate vasele daneze. Se lucrează numeroase ore suplimentare în timp ce din cei 5.300 de membri ai sindicatului marinarilor, peste 1.000 sînt șomeri. Căpitanii vaselor daneze sînt așa cum erau ai voștri înainte, ei aplică pe vas disciplina teroarei. Noi pregătim acum pe vas o demonstrație care sperăm că va contribui la îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă ale echipajului. Sarcina noastră este de a ridica pe toți muncitorii la luptă pentru pîinea lor zilnică, să le spunem adevărul despre țările unde poporul și-a luat soarta în propriile sale mîini.

Sper că vom avea în curînd noui vești bune din țara voastră, de a cărei prosperitate ne interesăm mult". (Agerpres)

Și-au îndeplinit planul anual de producție

Într-o telegramă trimisă Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor agricoli, muncitorii, tehnicienii și funcționarii S.M.T. Gottlob, regiunea Arad, raportează că în ziua de 14 septembrie și-au îndeplinit planul anual de producție.

Colectivul de muncă al S.M.T. Gottlob, prima stațiune de mașini și tractoare care și-a îndeplinit sarcina de plan anuală, închină această victorie celui de al II-lea Congres al Partidului.

Informație

În ziua de 1 octombrie 1954 are loc examenul de admitere în școlile militare de ofițeri.

Pentru cunoașterea condițiilor de admitere la examen și întocmirea actelor necesare, doritorii se vor adresa comisariatelor militare de raioane (orașe) respective, pînă la data de 25 septembrie 1954.

ORAȘUL CU DOI ANI VECHIME

Nu demult, a venit să lucreze la Uricani vestitul miner Bartha Ludovic. De tare multă vreme nu fusese el prin Uricani. Cînd era băiețandru pleca cu ceata de prieteni din Lupeni, în sus, pe Jiul alb la pescuit și ajungea pînă prin locurile acestea.

Ici colo cîte o cocioabă gata să se dărîme, în care trăiau la un loc oameni și animale, cîte o ogradă împrejmuită cu cîteva stinghii, oameni jerpeliți care se agățau cu ce puteau de viață în mijlocul unei naturi sălbatice — așa i-au rămas lui Bartha Ludovic în amintire Uricanii.

A venit, a căutat să găsească din ochi căsuța lui Despa Nicolae, a bătrînei Șandru Ancuța și a altor cîțiva localnici pe care-i cunoscuse el de demult. Dar în locul în care își aveau ei cocioabele, un oraș nou, un oraș întreg își ridica spre nori zidurile. „Ce s-o fi întîmplat cu ei"? s-a întrebat el. Ca să-și lămurească nedumerirea a intrat printre constructori.

— Măi ortaci, da unde-i Despa Nicolae, al de-și avea pe locurile astea casa ?

— Sus pe deal, i-au răspuns constructorii — i-am făcut o casă nouă din cărămidă, cu trei odăi, șopron, grajd și lumină electrică.

— Dar bătrîna Ancuța ?

— Și ei la fel.

Constructorii i-au povestit apoi cum au construit localnicilor case noi, moderne. Bătrîna Șandru Ancuța cînd și-a văzut casa cea nouă cu trei odăi, cămară, șopron, baie, s-a închinat ca în fața unei minuni, dar a observat că-i lipsește totuși ceva casei.

— Mi-ați făcut maică un palat ca în basme, le-a spus ea constructorilor, numai lampă din aceea cu bec nu mi-ați pus.

Și i-au pus constructorii și „lampă cu bec".

Iar aici, în locul sătucului Uricani, s-a ridicat în doi ani un oraș, o întindere de clădiri. Blocuri cu zeci de apartamente au umplut toată valea de pe malul drept al Jiului. Magazine, club, creșă, cămine, toate clădiri deosebit de frumoase, sînt podoabe noi ale orașului. Sute de mineri stau acum în apartamente noi, cu parchet pe jos, cu pereți tapetați, cu uși și ferestre albe. Minerul care se mută într-un apartament nou, uită cu totul sărăcia. Își cumpără mobilă nouă, perdele noi, preșuri. Unii pot să facă lucrul acesta dintr-un singur salariu. Nu cred să fie o întîmplare faptul că în cîte locuințe noi ale minerilor am intrat am văzut întotdeauna mobilă nouă.

Pe tînărul miner Enache Dumitru l-am vizitat de multe ori acasă. Odată l-am găsit învățînd la acordeon un cîntec nou, altădată ascultînd la radio un concert al Filarmonicii de Stat din București, altădată citind versuri. Și de fiecare dată m-am gîndit la viața trecută a minerului, al cărui singur mijloc de „cultură" și „distracție" era circiuma.

Orașul Uricani n-a căpătat încă forma definitivă. Privit de deasupra el mai apare ca o pădure de schele și macarale sovietice S.K.4. Pe străzile largi circulă nu numai locuitorii orașului ci mai forfotește încă mulțimea de constructori.

★

În biroul lui, tînărul inginer Șefer Gheorghe a rămas de cîtăva vreme cu capul pe masă. Obosise după o muncă de zile și nopți la rînd. Privise vreme îndelungată planul de perspectivă al orașului și după ce a hașurat ultimele construcții terminate, pleoapele i s-au închis și capul i-a alunecat pe masă.

. . . .

O dimineață de vară cu soare argintiu a trezit la viață orașul. Primele tramvaie au trecut demult în lungul străzii. Printre boschetele de trandafiri de pe aleele cu castani, grupuri gălăgioase de școlari se duc spre complexul școlar de pe celălalt mal al Jiului. Gospodinele așteaptă în stațiile de tramvai cu sacoșe și coșuri în mîini. Pînă la cele 4 blocuri-magazin e cale lungă. Limuzine strălucitoare trec în toate direcțiile fără zgomot. Pe străzi e lume multă, circulă în toate părțile. Numai milițienii de la încrucișările străzilor rămîn pe loc și manevrează stopurile. Din pricina verdeții de pe aleele din mijlocul străzii aproape că nu se vede de pe un trotuar pe altul. De aceea Șefer nu poate să vadă din camera lui dacă s-a schimbat filmul la cinematograful de vizavi. Se îmbracă și iese în stradă. Trebuie să-și cumpere și țigări. Dar iată că în fața blocului s-a oprit o limuzină. Din ea coboară un miner, vechi prieten de al lui. Își string mîinile. Minerul îi vorbește emoționat.

— Tocmai venisem să te iau într-o plimbare prin oraș ca să vedem cum s-a gătit orașul pentru sărbătoarea de mîine. Știi doar că se împlinesc 15 ani de la prima piatră pusă la temelia orașului. E și o mîndrie a ta. Ai fost doar constructor!

Și limuzina pornește lin pe străzi.

Măreața panoramă a unui oraș modern se desfășoară în fața inginerului, îmbrăcată în culori vii, în steaguri și flamuri roșii. Iată îmbrăcate în haine de sărbătoare cele două clădiri impunătoare ale teatrului și clubului așezate față-n față. Arhitectura lor măiastră îi oferă ochiului un tablou care inspiră multă măreție și frumusețe. Iată ceva mai departe căminul tinerilor mineri. Frumoasă și modernă construcție !

Una după alta rămîn în urmă stațiile de tramvai și de troleibus, gara orașului Uricani, marele complex școlar, căminul de zi, creșa, palatul administrativ, cele patru blocuri-magazin...

Trotuarele și străzile asfaltate, clădirile, monumentele frumoase și statuile strălucesc în bătaia soarelui, dezvăluind privirilor înfățișarea unui oraș în care trăiesc fericiți mii de oameni. Peste tot se fac pregătiri pentru marea sărbătoare de mîine. Și el, inginerul Șefer Gheorghe va fi unul din sărbătoriți. Parcă vede mîine marea de oameni adunați în piață, oameni care îi vor privi pe constructori cu mîndrie și recunoștință.

. . . .

Ușa biroului s-a deschis brusc și un zidar alb tot de tencuială a intrat înăuntru. Privind la inginerul adormit cu capul pe masă a zîmbit. „E obosit. A muncit mult. Să-l trezesc oare ? Poate visează..."

— Tovarășe inginer, tovarășe inginer treziți-vă au venit camioanele cu nisip !

MIHAI CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Hunedoara

După moartea fantomei

Faimoasa „comunitate defensivă europeană" a murit. Ceremonia înmormîntării a avut loc în parlamentul francez. Fără marşuri funebre, fără jerbe de flori pe mormînt, fără pompoase cuvîntări de adio. Semnificaţia acestei ceremonii a fost lămurită în termeni destul de expliciţi de ziarul american „New York Herald Tribune": „Cei mai influenţi politicieni din Statele Unite s-au străduit mai mult de trei ani să determine formarea armatei europene. Rezultatul e egal cu zero. Europa nu ne urmează şi n-are de gînd să ne urmeze". Trebuie desigur să remarcăm modestia „politicienilor influenţi" ai Americii. Nu de trei ani, ci de mai mulţi ani fac ei tot soiul de planuri să împingă popoarele Europei occidentale în prăpastia unui nou război. Totul a fost pus în acţiune: ameninţări pentru popoare şi dolari pentru guvernanţii corupţi, vizite ale vaselor militare americane şi praf de ouă. Au făcut tot ce-au putut. Tot ce-au făcut s-a întors însă împotriva lor. Lumea a văzut cît de repede se face „armata europeană" în paginile ziarelor americane şi cît de amarnic înghite acum în sec domnul Dulles. Iritaţi peste măsură senatorii americani îi dau zor cu sudălmile. „Nerecunoştinţa Franţei e înspăimîntătoare" ţipă senatorul Malone. „Nu merită să acorzi francezilor nici un gram de încredere", îi ţine isonul senatorul Joseph Grew. Au sărit la tribună şi domnii de la „Daily Mirror": „Francezii ne-au trădat. Mizînd pe Franţa, am mizat pe un cal prost". Businessmenii încrezuţi şi proşti au confundat o ţară europeană mare şi străveche ca Franţa cu un cal de curse pentru grajdurile americane. Ei au uitat că în Franţa, în afară de Bidault şi Schuman mai există poporul francez. Şi se pare că tocmai de aici încep încurcăturile pentru amatorii de curse de cai de la Washington.

In septembrie 1943 oficiosul hitlerist „Voelkische Beobachter" scria: „Soldaţii noştri cantonaţi în Franţa sînt revoltaţi de atitudinea francezilor faţă de noua Europă şi faţă de problema apărării civilizaţiei europene. Se opune rezistenţă tuturor măsurilor rezonabile, se comit mereu acte de sabotaj şi se manifestă o totală neînţelegere a necesităţilor momentului. In mod cu totul firesc soldaţii noştri trag concluzia că Franţa este în descompunere şi fibra morală a francezilor e în profundă dezintegrare". Unsprezece ani mai tîrziu ziarul american „Christian Science Monitor" scrie: „Americanii care au vizitat Franţa sînt de părere că această ţară nu manifestă o înţelegere lucidă a necesităţilor epocii noastre... Atitudinea francezilor faţă de comunitatea defensivă europeană se datoreşte unui proces pe care observatorii americani îl explică prin dezintegrarea fibrelor organismului naţiunii franceze".

De ce vorbeau hitleriştii în 1943 despre „descompunerea Franţei"? Pentru că ei nu izbuteau să îngenuncheze Franţa. Ţara ocupată, schingiuită, nu se lăsa strivită de cizma prusacă. Ea voia să trăiască, să respire liberă.

De ce „observatorii americani" repetă azi cuvintele hitleriştilor? Franţa nu este aliata Statelor Unite? Bazele americane nu împînzesc pămîntul Franţei? Multe ziare franceze şi mulţi oameni politici francezi declară cu voce tare că sînt gata să facă orice li s-ar porunci de la Washington. De ce atunci depling „observatorii americani" „dezintegrarea fibrei morale a Franţei"? Pentru că ei văd că adevărata Franţă rezistă, că ea nu vrea să se sinucidă. La somaţiile unchiului Sam: „Semnaţi tratatul de la Bonn"! francezii au răspuns: „nu semnăm, noi vrem să trăim". In spatele „tratatului" de la Paris ei au zărit batalioanele S.S., epoleţii generalului Speidel şi uniformele stropite cu sînge ale bestiilor de la Oradour sur Glane. Nici ameninţările americane, nici politicoasele „sfaturi" britanice n-au putut determina Franţa să-şi ratifice propria ei sentinţă de moarte.

Acum ziarul „Chicago Tribune" exclamă patetic: „Nimeni nu se aştepta la aşa un eşec grandios". Prostii! S-a întîmplat ceea ce trebuia să se întîmple. Asistăm la falimentul politicii americane de şantaj, minciună şi prostie. Popoarele au descoperit esenţa „blocurilor" şi „uniunilor" fabricate pe bandă rulantă la Washington. In cuvintele „guvern supranaţional" ele au citit: „război". In „apărarea europeană" ele au descifrat „agresiune americană".

Acum, după conferinţa de la Geneva zeci de milioane de oameni au înţeles că nu există problemă litigioasă care să nu poată fi rezolvată la masa tratativelor. Mitul „primejdiei sovietice" zdrenţuit şi descompus a devenit acum cu totul inutilizabil. Pînă şi şefii „apărătorilor civilizaţiei atlantice" recunosc că n-au contra cui să se apere. Generalul Gruenther, şeful statului major „atlantic" a declarat: „Nu există nici un indiciu că Rusia e dispusă să înceapă un atac". Generalul Gruenther n-a aflat desigur un lucru nou. El e obligat însă să recunoască pe faţă ceea ce a devenit evident pentru toată lumea. Sinceritatea şi dragostea pentru pace a Uniunii Sovietice, nenumăratele propuneri şi măsuri ale U.R.S.S. îndreptate spre întărirea păcii au deschis ochii celor înşelaţi.

Furioşi şi dezamăgiţi mulţi senatori şi miniştri americani au început să se lamenteze: „ne ameninţă pericolul de a fi izolaţi!" Ei s-au izolat singuri. Politica lor de aventură şi moarte îi condamnă la izolare totală. Lumea a ajuns să se ferească de ei ca de nişte criminali periculoşi. Chiar şi mulţi din cei care sprijineau pînă mai ieri orice urzeală americană, au început să cadă pe gînduri. Mulţi burghezi din Europa occidentală au văzut că unchiul Sam nu e de loc dezinteresat, că el îi trage pe sfoară şi caută să-i bage în aventuri periculoase In scurtă vreme pretendenţii americani la „dominaţia mondială" încrezuţi şi nechibzuiţi au reuşit să

scoată din sărite şi pe cei mai buni aliaţi ai lor. Ei au reuşit să-i irite pînă şi pe conservatorii britanici. Oficiosul acestora „Times" a scris: „America îşi bate pur şi simplu joc de aliaţii ei. Aroganţa americană a devenit de nesuportat... Departamentul de Stat ar trebui să ştie că dacă lucrurile vor merge aşa, atunci Washingtonul îşi va pierde aliaţii şi va pune în pericol tot edificiul NATO". Trebuie să remarcăm că teama domnilor de la „Times" apare cam tardivă. Putem deduce asta şi din graficul deplasărilor domnului Dulles. Cine nu ştie că mister Dulles şi-a zdruncinat amarnic mădularele vizitînd mereu capitalele vest-europene? El a trebuit să cheme iarăşi şi iarăşi „la ordine" aliaţii indignaţi şi supăraţi.

Senatorul Alexander Smith declară candid: „Este inexplicabil cum între parteneri de bună credinţă pot exista atîtea fricţiuni". Nu ştii ce să admiri mai întîi la mister Smith: naivitatea sau prostia. Cauzele sînt foarte simple şi clare. Ele se numesc: contradicţii dintre diferitele ţări imperialiste, criza ideii „guvernului supranaţional", dictatul nerușinat american. Ce să faci cu încăpăţînarea oamenilor de afaceri englezi sau francezi care nu vor cu nici un chip să cedeze Wall-Streetului poziţiile lor? Cum să-i convingi pe francezi, belgieni sau englezi să renunţe la independenţa lor pentru „un guvern supranaţional"? Şi cum să ascunzi dictatul american cînd la toate răspîntiile NATO-ului stau agenţi americani de circulaţie care reglează totul aşa cum vor şi cum îi taie capul?

N-o să facem pronosticuri de viitor, după sistemul institutului Gallup sau al revistelor americane. Nu putem însă să nu facem constatarea că treburile NATO şi ale diverselor ei acareturi „europene" merg din an în an mai prost. Nici măcar cele mai bune vedete ale ansamblului atlantic nu-şi ascund pesimismul. După conferinţa de la Bruxelles domnul Spaack „atlanticul" nr. 1 a declarat: „Dacă nu vom lua măsuri energice criza NATO va deveni catastrofală".

Ce-i drept mai există şi unii optimişti. De pildă lordul Ismay. El ţine foarte des discursuri despre „întărirea unităţii atlantice". Dar optimismul lui se datoreşte exclusiv funcţiei de secretar general al NATO pe care o deţine.

Guvernanţii americani ar putea să cadă pe gînduri. De vreme îndelungată caută să facă rost de divizii. Ei au tot construit fel de fel de „blocuri" şi „uniuni". Ei au umblat nu după doi iepuri, ci după cîteva duzini de iepuri. Şi cu ce s-au ales?

Unde este „armata lor europeană"? Unde sînt diviziile planificate? Nu numai că n-au divizii dar n-au nici minte. Ei n-au vrut şi nu vor să înţeleagă un lucru foarte simplu: că nimeni în Europa nu doreşte să lupte şi să moară pentru bancherii şi senatorii americani.

E greu de crezut că conducătorii Americii vor trage învăţăminte din realităţile europene de care s-au ciocnit. Ei sînt mereu în duel cu realitatea. Ei s-au fript dar nu se lasă de urzelile lor, nu se astîmpără. Nici nu s-a răcit bine cadavrul „comunităţii defensive europene" şi incendiatorii americani au pornit să pună pe picioare alte combinaţii agresive. Ziarul „New York Times" scrie: „Dacă nu vrem să rămînem cu buzele umflate trebuie să formăm urgent axa Washington-Bonn". Adică au construit, au construit la „blocuri" şi coaliţii şi pînă la urmă tot la Wehrmacht ajung. Am ride de impasul fabricanţilor americani de „blocuri" şi „uniuni" dacă în trecut n-ar fi curs atîta sînge şi atîtea lacrimi. Cu un rînjet de criminal, politicienii americani pun din nou armele în mîna asasinilor S.S. Diplomaţii dolarului discută acum febril cum s-ar putea salva aparenţele de „bloc" şi cum s-ar putea confecţiona un alt paravan, mai decent pentru Wehrmachtul nazist.

Domnul Eden a întreprins un turneu în capitalele ţărilor europene semnatare ale defunctei „comunităţi defensive europene". Despre acest turneu ziarul „Daily Mail" a scris foarte pe şleau: „este o călătorie în interesul unei reînarmări grabnice a Germaniei". Ei sînt grăbiţi: vor să aranjeze iute o „înţelegere între gentlemeni" să găsească o metodă eficace pentru a pune pe picioare noile divizii S.S. Pe urmele domnului Eden a plecat şi mister Murphy, trimisul special al lui Dulles. Agitaţi şi nerăbdători, diplomaţii britanici se pregătesc să pună în scenă la Londra o conferinţă pentru confecţionarea celui mai bun „înlocuitor" al „c.d.e.". In legătură cu febra diplomaţiei atlantice şi cu „maratonul diplomatic" întreprins de Eden şi Murphy, face să dăm cuvîntul domnilor de la ziarul englez „Daily Telegraph and Morning Post". Ei au scris: „Occidentul nu mai poate aştepta multă vreme. Germania trebuie înarmată imediat şi diplomaţia noastră nu-şi mai poate permite să bată pasul pe loc. Aranjamentul necesar trebuie găsit cu orice preţ în următoarele săptămîni". Amatorii de aventuri războinice din Wall-Street şi City nu mai vor „să aştepte", nu mai vor „să bată pasul pe loc". Ei sînt gata să introducă făţiş Germania occidentală în pactul agresiv nord-atlantic. Ei sînt gata să pună din nou armele în mîna asasinilor S.S. Pentru treaba asta a hotărît să pornească în „turneu fulger" la Londra şi Bonn însuşi domnul Dulles. El vrea să pună la punct toate dichisurile grabnicei reînvieri a Wehrmachtului.

„C. d. e." a murit, dar pericolul care ameninţă Europa mai e încă viu. Fostul feldmareşal hitlerist Kesselring declară sentenţios: „Nu trebuie să deplîngem sfîrşitul armatei europene. Germania va avea un Wehrmacht şi aceasta este esenţialul".

Mai răsună şi azi în urechile locuitorilor din Paris şi Varşovia, din Roma şi Copenhaga, din Kiev şi Praga tropăitul cizmelor prusace şi răpăitul mitralierelor călăilor hitlerişti. Acum, domnul Adenauer proclamă: „Dumnezeu a destinat Germania să conducă Europa". El visează la noi „campanii de cucerire". Popoarele Europei stau însă de strajă. Ele nu vor permite reînvierea militarismului german. Ele vor să trăiască. Aşa cum vrea şi poporul german. Adenauer a consimţit, generalii lui Hitler, au consimţit dar milioanele de oameni simpli din Germania occidentală răspund strategilor americani: „nu vrem să murim pentru gloria Morganilor"!

Europa este variată, dar popoarele sînt unite acum prin aceeaşi nelinişte, prin aceeaşi mînie şi hotărîre. Linia şerpuitoare a graniţelor separă ţări cu structuri diferite. Dar există o comunitate de interese între statele Europei care nu vor să fie victimele unei noi invazii germane.

Milioanele de oameni simpli din Europa cer să se pună capăt jocului primejdios. Europa nu mai vrea cancelari şi divizii S.S., nu mai vrea un nou Locarno care să deschidă drumul „căştilor de oţel". Germania trebuie împiedicată să intre în coaliţii militare. Trebuie împiedicată renaşterea militarismului german. Trebuie creată o Germanie unită, democratică paşnică.

Vreme îndelungată popoarele Europei au luptat cu îndîrjire să împiedice întunecatele combinaţii agresive camuflate sub forma „c.d.e.". Acum, sinistra fantomă a „armatei europene" a fost alungată. Şi europenii se gîndesc cum să scape pentru totdeauna de spectrul coaliţiilor agresive şi al scindării Europei, de spectrul diviziilor S.S., de spectrul războiului.

Popoarele Europei au îmbrăţişat cu căldură propunerile sovietice privitoare la securitatea colectivă. Ideia securităţii colective a pătruns adînc în conştiinţa fiecărui european care gîndeşte. Europenii pot şi trebuie să se unească pentru menţinerea păcii, pentru garantarea securităţii fiecărui stat. Fără îndoială, drumul către securitatea colectivă nu e uşor. Mai sînt multe piedici de învins, multe urzeli americane de zădărnicit. Dar europenii vor şti să apere pacea Europei, trupul şi sufletul ei, viitorul ei de pericolul unui nou măcel mondial.

EM. RUCAR

Creşterea şomajului în S. U. A.

NEW YORK 16 (Agerpres). — Biroul statului Illinois pentru mine şi minerale a anunţat că în cursul anului 1953 au fost închise în statul Illinois 41 de mine de cărbune, iar în cursul anului 1954 alte 20 de mine şi-au încetat activitatea.

Din cei 99.087 mineri care lucrau în mod normal în minele de cărbune din Illinois, astăzi au rămas numai 13.025. Dar nici măcar aceştia nu-şi pot cîştiga existenţa deoarece nu au de lucru decît 11-14 zile pe lună, iar în unele regiuni şi mai puţin

Situaţia minelor de cărbuni din statul Illinois este considerată a fi astăzi mult mai gravă decît în perioada de criză din jurul anului 1930.

★

NEW YORK 16 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Daily Worker", criza economică din S.U.A. a lovit în mod deosebit de greu pe muncitorii din industria de automobile. Aproape 400.000 de membri ai sindicatului unit al muncitorilor din industria de automobile, afiliat la C.I.O., sînt şomeri. În fiecare săptămînă creşte numărul concedierilor.

Concedierile vor continua, deoarece stocurile de automobile nevîndute cresc. La 30 iunie, numărul automobilelor nevîndute era de 518.000.

Discursul lui Dulles cu privire la pactul S. E. A. T. O.

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Buletinul de ştiri al Casei Albe anunţă că secretarul Departamentului de stat, John Foster Dulles, a rostit un discurs radiodifuzat în legătură cu aşa-zisul „tratat defensiv al Asiei de sud-est"

Chiar de la începutul discursului său, Dulles şi-a exprimat regretul pentru faptul că „în faza indochineză a conferinţei de la Geneva unitatea naţiunilor libere s-a dovedit a fi irealizabilă". Exprimîndu-şi nemulţumirea în legătură cu faptul că „armistiţiul din Indochina a creat obstacole" în calea participării la tratat a Cambodgiei, Laosului şi Vietnamului de sud, Dulles a ţinut să sublinieze că „în măsura în care va fi posibil", prevederile tratatului se vor exercita şi asupra acestor trei ţări.

Dată fiind experienţa dureroasă pentru S.U.A. a tratatului C.D.E., secretarul de stat a ţinut însă să amintească că „tratatele nu operează de la sine..." Ele trebuie ratificate şi „trebuie să existe dorinţa de a le pune în aplicare".

„Planurile noastre militare prevăd menţinerea în mod permanent a unor puternice forţe navale şi aeriene în regiunea occidentală a Pacificului..." iată unul din „argumentele" aduse de vorbitor pentru a dovedi caracterul defensiv al pactului S.E.A.T.O.

Convorbirile lui Dulles la Bonn

BONN 16 (Agerpres).

Sosind joi la Bonn, secretarul Departamentului de stat al S.U.A., Dulles, a declarat că „va discuta cu cancelarul Adenauer mijloacele de a reda Republicii Federale Germane suveranitatea", adică de a-i da acesteia posibilitatea unei înarmări cît mai grabnice.

Dulles a recunoscut că această problemă a rămas în suspensie în urma respingerii tratatului C.D.E. de către Adunarea Naţională franceză.

Referindu-se la eşecul lamentabil al comunităţii defensive europene, secretarul de stat a adăugat că trebuie căutată o nouă soluţie pentru reînarmarea Germaniei occidentale

După ce a adus elogii politicii proamericane a cancelarului Adenauer, Dulles a declarat că a venit la Bonn pentru a se consulta cu acesta înainte de a fi luată o hotărîre de cei care urmăresc înarmarea grabnică a Germaniei.

Imediat după sosirea sa la Bonn, Dulles a început conversaţiile cu cancelarul Adenauer. La aceste convorbiri participă de asemenea Hallstein, ministrul de Externe al guvernului de la Bonn, Theodor Blank, comisar al guvernului pentru securitate precum şi înaltul comisar al S.U.A. în Germania occidentală, Conant.

Predarea către U. R. S. S. a unui spărgător de gheaţă construit în Olanda

HAGA 16 (Agerpres). — La 15 septembrie, la Vlissingen (provincia Zeeland) a fost predat Uniunii Sovietice spărgătorul de gheaţă „Enisei", cu o capacitate de încărcare de 6.000 tone, construit de firma olandeză „De Schelde". „Enisei" este al treilea vas spărgător de gheaţă construit de această firmă pentru Uniunea Sovietică.

La 16 septembrie, spărgătorul de gheaţă „Enisei" va pleca în prima sa cursă.

Ecoul răspunsurilor lui V. M. Molotov cu privire la relaţiile sovieto-japoneze

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică un articol de V. Maevski în care acesta comentează ecourile trezite în Japonia de răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările redactorului şef al ziarului japonez „Ţiubu Nippon Simbun".

După cum reiese din relatările presei — remarcă autorul — opinia publică din Japonia împărtăşeşte fără doar şi poate punctul de vedere al lui V. M. Molotov, care a arătat că problema reglementării relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Japonia a devenit actuală.

Perspectiva restabilirii unor relaţii normale sovieto-japoneze este salutată de asemenea de personalităţi politice japoneze de cele mai diferite orientări.

Totuşi, scrie autorul, există oameni care sînt vădit neliniştiţi de perspectiva normalizării relaţiilor sovieto-japoneze.

Neliniştea presei americane în legătură cu ecourile favorabile stîrnite în Japonia de răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările redactorului şef al ziarului „Ţiubu Nippon Simbun" este extrem de semnificativă. După cum se vede, prea este profundă nemulţumirea provocată în rîndurile japonezilor de condiţiile impuse Japoniei de Statele Unite pentru a o menţine în situaţia de ţară semiocupată.

Tendinţa cercurilor reacţionare din S.U.A. de a împiedica reglementarea relaţiilor sovieto-japoneze demască încă odată aceste cercuri ca pe duşmani neîmpăcaţi ai păcii şi securităţii în Extremul Orient. Faptul că unii oameni politici şi unele ziare din Japonia sprijină atitudinea Washingtonului, dovedeşte că în Japonia există anumite cercuri care se supun dictatului cercurilor dominante din S.U.A. Tocmai aceasta constituie piedica principală în calea restabilirii unor relaţii normale între Uniunea Sovietică şi Japonia.

O delegaţie a oraşului Coventry va vizita Stalingradul

LONDRA 16 (Agerpres). — După cum transmite agenţia Reuter, în şedinţa din 14 septembrie a Comitetului pentru legăturile de prietenie între Coventry şi Stalingrad a fost aleasă o delegaţie compusă din şase membri ai Consiliului municipal din Coventry, care va pleca în octombrie sau noiembrie la Stalingrad, la invitaţia Sovietului orăşenesc de deputaţi ai oamenilor muncii din Stalingrad. Delegaţia va fi condusă de John Fennel lord-primar al oraşului Coventry.

Scopul vizitei este de a elabora un apel comun a celor două oraşe adresat Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, cerînd să se interzică folosirea bombei cu hidrogen.

O nouă declaraţie agresivă a lui Adenauer

BONN 16 (Agerpres). — Cancelarul Adenauer a făcut în faţa grupului parlamentar creştin-democrat o expunere de politică externă.

Adenauer a cerut din nou reînarmarea Germaniei occidentale şi includerea ei în pactul Atlanticului, exprimîndu-şi însă temerea că Franţa ar putea să continue să se opună acestor planuri.

In încheierea declaraţiei sale, Adenauer a cerut urgentarea includerii Germaniei occidentale în pactul Atlanticului.

Scurte ştiri

● Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a naşterii lui Lavrentiev Anatoli Iosifovici, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. i-a conferit ordinul Drapelul Roşu al Muncii, pentru meritele sale în activitatea diplomatică.

● Ziarul „Friheten" relatează că editura progresistă norvegiană „Falken" va edita în toamna aceasta o culegere cuprinzînd 13 povestiri de M. Gorki, traduse pentru prima oară în limba norvegiană. Editura va publica de asemenea „Poemul pedagogic" de Makarenko şi romanul „Secerişul" de G. Nikolaeva.

● La 15 septembrie a plecat din Moscova spre Pekin colectivul Ansamblului de stat de dansuri populare al U.R.S.S. compus din 176 persoane.

● La 14 septembrie, maeştrii artei din India au prezentat primul lor spectacol la Kiev. Locuitorii capitalei Ucrainei au primit cu o deosebită căldură şi cordialitate pe oaspeţii lor dragi.

● Intr-un interviu acordat agenţiei norvegiene N.T.B., ministrul de Externe norvegian, Lange, a declarat că ţara sa nu va cere să participe la conferinţa celor nouă ţări, propusă de Marea Britanie.

● Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă din Vietnamul de nord că pentru a-şi îndeplini sarcinile cît mai rapid şi mai eficace, Comisia centrală mixtă de armistiţiu din Cambodgia a hotărît să creeze două subcomisii care să studieze toate problemele legate de acordul de armistiţiu

● Autorităţile americane au refuzat romancierului englez Graham Greene viza de intrare în Statele Unite.

● La 14 septembrie, ora 1,10 un avion ciankaişist a zburat deasupra regiunilor Dunan şi Makan, de-a lungul litoralului provinciei Futzian şi a aruncat nouă bombe.

● După cum transmite corespondentul din Delhi al agenţiei Reuter, anul trecut populaţia Indiei a crescut cu 4 milioane şi este în momentul de faţă de 376.750.000. Din 1951 populaţia Indiei a crescut cu 14 milioane.

● După cum anunţă ziarele franceze, tribunalul din Bamako — Africa occidentală franceză — a condamnat la patru luni închisoare pe cunoscutul luptător sindicalist Diallo Abdulaye, secretar general al Uniunii sindicatelor din Sudan şi vicepreşedinte al F.S.M.

Ziarul „Izvestia" despre concertele artiştilor romîni

MOSCOVA 16 (Agerpres). —

Ziarul „Izvestia" publică următoarea cronică muzicală cu privire la concertele artiştilor romîni date în Uniunea Sovietică.

Spectacolele date de artiştii romîni au demonstrat din nou nivelul ridicat al artei muzicale din Romînia nouă.

Un viu interes au trezit în rîndul publicului concertele lui G. Georgescu, care a dirijat Orchestra mare simfonică a Radiodifuziunii sovietice în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor.

G. Georgescu este un muzician de o mare cultură, de o sensibilitate fină şi care ştie să redea particularităţile de stil ale diferiţilor compozitori. El dirijează cu siguranţă orchestra, mişcările sale sînt precise — cîteodată rezervate, însă totdeauna expresive.

Tînărul pianist V. Gheorghiu a interpretat dificila „Fantezie pe o temă de Paganini", a lui Rahmaninov; el a executat-o cu vigoare, dramatism şi virtuozitate, stîrnind entuziasmul fierbinte al publicului.

O vie impresie a lăsat concertul cîntăreţei Zenaida Pally dat în Sala Mică a Conservatorului din Moscova. Ea posedă o voce puternică, frumoasă şi mlădioasă şi foloseşte din plin întreaga gamă de nuanţe.

Violonista Gabi Grubea, care printre alte compoziţii a executat „Balada" talentatului compozitor Ciprian Porumbescu, este o interpretă bună şi de mare profunzime. De o mare muzicalitate a dat dovadă violoncelistul Radu Aldulescu. Interpretarea lui se distinge printr-un sunet plin şi o tehnică precisă. Flautistul Vasile Jianu, care totodată este şi compozitor, stăpîneşte admirabil instrumentul său.

Un partener demn al soliştilor a fost concertmaistrul Dagobert Bucholz.

Concertele artiştilor romîni în U.R.S.S. s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate şi prietenie. Aşteptăm noi întîlniri cu maeştrii artei muzicale care înfloreşte pe pămîntul Romîniei libere şi le urăm noi succese în creaţie — se spune în încheierea cronicii.

Lucrările Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite:

In după amiaza zilei de 16 septembrie Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi-a continuat lucrările. Deputaţii au ales în unanimitate Comisia de validare şi Comisia de redactare.

La dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Liu Sao-ţi cu privire la proiectul de Constituţie a R. P. Chineze au luat cuvîntul 30 deputaţi.

Dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Liu Sao-ţi vor continua la 17 septembrie.

Declaraţia Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Între 3 şi 15 septembrie a avut loc la Viena sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Biroul Consiliului Mondial al Păcii a dat spre publicare în presă următoarea declaraţie:

Evenimente importante au dat lumii o nouă speranţă şi au răsplătit eforturile tuturor acelora care luptă pentru pace.

Au fost semnate acordurile de armistiţiu în Coreea şi Indochina: tratatele cu privire la armata europeană care consacră reînvierea militarismului german, au fost respinse de către parlamentul francez.

Iniţiativele şi măsurile întreprinse de Consiliul Mondial al Păcii pentru apărarea păcii au permis mobilizarea popoarelor la acţiuni şi organizarea eforturilor lor. Pe bună dreptate milioane de oameni din toate ţările sînt astăzi mîndri de rolul pe care l-au avut în această mare victorie.

Există însă alte primejdii care cer vigilenţă permanentă din partea forţelor păcii.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele să împiedice reînarmarea Germaniei sub orice formă şi sub orice pretext s-ar face aceasta. Biroul cheamă popoarele să determine guvernele Statelor Unite, Uniunii Sovietice, Marii Britanii şi Franţei să reia neîntîrziat tratativele.

Securitatea nu poate fi asigurată într-o lume scindată în blocuri opuse unul altuia, prin crearea de coaliţii militare. Pentru securitate este necesară coexistenţa paşnică a tuturor Statelor indiferent de orînduirea lor politică sau socială, colaborarea între toate statele şi un acord cu privire la dezarmarea generală şi interzicerea armelor de exterminare în masă.

Pentru a uni toate forţele păcii în jurul acestor sarcini mari, Biroul Consiliului Mondial al Păcii hotărăşte să se convoace la 18 noiembrie 1954 o sesiune a Consiliului Mondial al Păcii. Biroul va propune să se includă pe ordinea de zi a sesiunii şi să se discute următoarele probleme:

1. Colaborarea tuturor statelor europene în opera de organizare a securităţii lor comune.

2. Situaţia care s-a creat în diferite părţi ale Asiei în urma presiunii străine şi a constituirii unui sistem de blocuri şi coaliţii militare.

3. Situaţia care s-a creat în America latină în urma amestecului străin în afacerile interne ale statelor Americii Latine.

4. Lupta forţelor păcii pentru dezarmare şi interzicerea armelor de exterminare în masă.

5. Pregătirea în vederea convocării în cursul primului semestru al anului 1955 a unei adunări a reprezentanţilor forţelor păcii din toate ţările.

Intrevederea Eden—Mendès-France

PARIS 16 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, la 16 septembrie s-au încheiat discuţiile care au avut loc la Paris între ministrul de Externe britanic Eden şi premierul francez Mendes-France, în legătură cu problema remilitarizării Germaniei.

Comunicatul final al acestei întrevederi arată că participanţii la discuţii au căzut de acord asupra „necesităţii de a dezvolta şi de a întări acţiunea comunităţii atlantice", adică de a înarma Germania occidentală prin intermediul pactului Atlantic. Comunicatul anunţă de asemenea eforturile depuse de Marea Britanie în vederea realizării „unităţii europene". Sub pretextul anumitor garanţii date Franţei, Anglia a exercitat noi presiuni asupra conducătorilor francezi pentru a-i determina să accepte înarmarea Germaniei occidentale sub o nouă firmă, mai camuflată decît falimentara C.D.E.

Presa occidentală despre călătoria lui Eden

PARIS 16 (Agerpres). —

Majoritatea ziarelor pariziene critică într-o măsură mai mare sau mai mică „planul Eden" ca un plan care nu asigură Franţei independenţă şi securitate împotriva pericolului reînvierii militarismului german.

Ziarul „Les Echos" consideră că acceptarea „planului Eden" echivalează cu revenirea la „o formulă îndulcită a comunităţii defensive europene" şi că extinderea tratatului de la Bruxelles asupra Germaniei „ar duce de fapt la integrarea ei pe o cale ocolită în N.A.T.O.".

Un articol vehement îndreptat împotriva oricăror planuri de reînviere a militarismului german, a fost publicat de ziarul „Liberation".

„Problema nu constă în a înarma Germania de la Bonn, aceeaşi Germanie care ne-a ameninţat de atîtea ori", scrie ziarul.

LONDRA 16 (Agerpres).

Deşi recunoaşte că din punctul de vedere al Franţei noul plan este mai rău decît tratatul cu privire la crearea „comunităţii defensive europene". „Daily Sketch", pentru a intimida Franţa, scrie într-un articol redacţional că dacă şi acest plan va fi respins, „următorul va fi şi mai rău" (? !).

Olimpiada de şah

In runda 4-a, spectatorii au urmărit cu mult interes întîlnirea dintre echipele U.R.S.S. şi R.P. Ungară. La masa întîia, maestrul maghiar Szabo a reuşit să obţină remiza în faţa campionului lumii, Botvinik, după o partidă plină de complicaţii. Bronştein, care juca la masa 3-a cu Barcza, a acceptat remiza propusă de şahistul maghiar. Intr-un stil strălucit Keres l-a învins pe Gereben. Singura partidă întreruptă din cadrul întîlnirii a fost cea dintre Smislov şi Kluger care au jucat la masa a doua. Marele maestru sovietic a jucat însă cu multă inventivitate continuarea şi a cîştigat partida, aducînd astfel victoria echipei U.R.S.S. cu scorul de 3—1.

O victorie preţioasă a repurtat echipa R. Cehoslovace, învingînd echipa Suediei care n-a reuşit să acumuleze decît o jumătate de punct. Iată rezultatele tehnice: Pachmann — Stahlberg 1—0; Lundin — Filip 1/2—1/2; Hoerberg — Zita 0—1; Nilsson — Fichtl 0—1.

După 4 runde, clasamentul are următoarea înfăţişare: 1—2. U.R.S.S., Iugoslavia 12 puncte; 3. Argentina 10 puncte; 4. R. Cehoslovacă 9 1/2 puncte; 5—6 R.P. Ungară, Israel 8 1/2 puncte; 7—8. Olanda, Germania occidentală 8 puncte; 9. Anglia 5 puncte; 10. R.P. Bulgaria 4 1/2 puncte (o întîlnire mai puţin); 11. Islanda 3 1/2 puncte (o întîlnire mai puţin); 12. Suedia 2 1/2 puncte.

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare la Cluj

In cursul zilei de joi, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare sub conducerea generalului Cen I, a sosit la Cluj unde va da o serie de spectacole.

In numele oamenilor muncii din oraşul Cluj, tov. Petru Jurcă, preşedintele Comitetului Executiv al sfatului popular orăşenesc, a adresat soliilor artei marelui popor chinez un călduros salut. In cursul zilei, membrii ansamblului au vizitat Grădina Botanică, Universitatea „Bolyai", precum şi monumente şi instituţii din oraş. Seara, în parcul „Gh. Gheorghiu-Dej" din localitate, peste 15.000 de oameni ai muncii au admirat frumoasele cîntece şi varietatea dansurilor populare, interpretate cu deosebită măiestrie de artiştii chinezi. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

Spectacole

VINERI 17 SEPTEMBRIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Locotenentul lui Rakoczi; Republica, Bucureşti, Infrăţirea între popoare: Fetele din piaţa Spaniei; Maxim Gorki: Povestea unui şoim. Concurs internaţional de box. Grădiniţa lui moş Laurenţiu; Timpuri Noi: Dincolo de coasta Salanei. Vineri 13; Victoria: Primăvara la Moscova; Gh. Doja: Căpitan la 15 ani; Alex. Sahia: Profesorul de dans; Arta: Concert internaţional. Intreceri sportive prieteneşti; Elena Pavel: Maeştrii baletului rus; Aurel Vlaicu: Inima noastră; Flacăra: Suflete zbuciumate; Munca: Aventură la Marienstadt; Volga, Rahova: Caleneaua de pe bulevard; Alex. Popov: Inimă rece; 8 Martie: Răpirea; Vasile Roaită, Unirea: Hamlet; Lumina: Sevastopol km 4. Constantin David: Balada Siberiei; Popular: In vîrtejul dansului. M. Eminescu: Povestea micului cocoşat; Moşilor: Aleko. Mioriţa: Oameni curajoşi; 23 August, T. Vladimirescu: In numele legii; Donca Simo: Fanfan la Tulipe; Ilie Pintilie, Boleslaw Bierut: Echipa de pe strada noastră; 1 Mai: Cînd trandafirul înfloreşte; Cultural: Clochemerle; I Mai: Poemul dragostei; Libertăţii: Vinovaţi fără vină; N. Bălcescu: O noapte la Veneţia.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. Nr. 7.60.01. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.55.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii